

NOVÁ ZMLUVA BIBLIA

MODERNÝ PREKLAD

ĽUDOVÍT MOČULENKO
& ATTILA TÓTH

NOVÁ ZMLUVA

Copyright © 2023 Ľudovít Močulenko & Attila Tóth

Všetky práva vyhradené

ISBN: 978-80-570-5260-9

ISBN (EPUB): 978-80-570-5910-3

ISBN (MOBI): 978-80-570-5262-3

ISBN (PDF): 978-80-570-5261-6

Vytvorenie elektronickej verzie Dibuk, s. r. o.,

2024

Vytvorené prostredníctvom Publico.sk

Predslov

Milí čitatelia Novej Zmluvy.

Dostáva sa Vám na čítanie prvý doplnený a zosilnený preklad (amplified) v slovenskom jazyku a prvýkrát na Slovensku sú knihy a listy zoradené podľa predpokladaného roku ich vzniku na základe najnovších výskumov. Je to úplné dielo, ktoré je výsledkom mnohoročnej práce a štúdie Biblie. Po preštudovaní sme došli k presvedčeniu, že knihy a listy Novej zmluvy boli napísané v rokoch ako ich uvádzajú aj viacerí biblisti ako napr. Robinson, Bernier a iní, ktorým to nikto nevyvrátil.

Na začiatku projektu bola túžba (vízia) priniesť slovenskému čitateľovi takéto dielo, ktoré toto všetko bude obsahovať a spájalo nás spoločné presvedčenie a viera, že text Novej zmluvy je Duchom svätým inšpirované slovo Boha. Hľadali sme správnu formu pre iný pohľad, pri zachovaní pôvodného starogréckeho významu slova v texte Novej Zmluvy a preto sme sa snažili spojiť dva druhy prekladov do jedného a to doslovný a významový, čoho vznikom je doplnený a zosilnený preklad (amplified).

Použili sme úplne nové slová na niektoré starogrécke výrazy, s ktorými ste sa ešte v prekladoch zrejme nestretli, (neboli použité), pri zachovaní modernej textovej kritiky a s využitím konkordancie starogréckych slov. Napr.: v starogréckom texte Novej zmluvy slovo γη... „ge...“ značí najmä aj konkrétne miesto konkrétneho národa, preto ho vyjadrujeme ako: krajina, zem (planéta), pôda, breh a významnú úlohu má hlavne v knihe Odhalenie. Potom je tu slovo εκκλησια „cirkev“, kde sme použili výraz „vyvolaní“, čo je významovo najpresnejší výraz. A podobne tu máme aj mnoho ďalších slov, ktoré sa v doterajších prekladoch nie úplne významovo prekladali ako sú napr.: οικουμεν... známa obývaná časť sveta (prekladalo sa ako svet), μετανοι... meniť myslenie (činiť pokánie), βαπτιζ... ponárať, ponorený (krst, krstiť) a mnohé iné.

Ďalšou vecou je zapracovanie niektorých historických udalostí do textu Novej zmluvy z prvého storočia pred a nášho letopočtu.

A nakoniec sme priamu reč všade dali do úvodzoviek.

Tešíme sa, že máme v slovenčine viacero prekladov Novej zmluvy a že popri nich sa tu bude čítať aj tento náš (amplified) moderný preklad Novej zmluvy.

OBSAH

Názvy kníh alebo listov	rok vzniku*	strana
Evanjelium podľa Marka 1. kapitola	45	6
List Jakuba 1. kapitola	47 až 48	30
Prvý list Solúnčanom 1. kapitola	50 na začiatku	35
Evanjelium podľa Matúša 1. kapitola	50	39
Druhý list Solúnčanom 1. kapitola	50 až 51	78
Prvý list Korint'anom 1. kapitola	55 na jar	80
Prvý list Timotejovi 1. kapitola	55 na jeseň	98
Druhý list Korint'anom 1. kapitola	56 na začiatku	103
List Galat'anom 1. kapitola	56 na konci	114
List Rimanom 1. kapitola	57 na začiatku	121
List Títovi 1. kapitola	57 neskoro na jar	139
List Filipanom 1. kapitola	58 na jar	141
List Kolosanom 1. kapitola	58 v lete	146
List Filemonovi (bez kapitol)	58 v lete	150
List Efezanom 1. kapitola	58 neskoro v lete	151
Druhý list Timotejovi 1. kapitola	58 na jeseň	158
Evanjelium podľa Lukáša 1. kapitola	60	162
Prvý list Jána 1. kapitola	60 až 65	203
Druhý list Jána (bez kapitol)	60 až 65	208
Tretí list Jána (bez kapitol)	60 až 65	209
List Júdu (bez kapitol)	61 až 62	210
Druhý list Petra 1. kapitola	61 až 62	212
Skutky 1. kapitola	62	215
Prvý list Petra 1. kapitola	65 na jar	255
Evanjelium podľa Jána 1. kapitola	65	260
Hebrejom 1. kapitola	67	291
Odhalenie 1. kapitola	68 na konci	304

* John A. T. Robinson – Redating the New Testament (1976)

Evanjelium podľa Marka

napísané v roku 45 n. l.

1. kapitola

1 Začiatok [skutočnosti] dobrého posolstva [evanjelia] Ježiša Krista, Syna Boha.

2 Ako je napísané v [spisoch] proroka Izaiáša: „Hľa, ja vysielam svojho posla [Jána] pred tvojou tvárou [Ježiš], ktorý ti upraví cestu.“

3 Hlas volajúceho na púšti: „Pripravte cestu Pánovi, vyrovnajte jeho chodníky!“

4 Povstal Ján, ponárajúc na púšti a kázal ponorenie na zmenu myslenia, na odpustenie hriechov [to znamená, že si vyžaduje zmenu starého spôsobu uvažovania, odvrátenie sa od zlých skutkov a hľadanie Boha a jeho spravodlivosti].

5 A vychádzala k nemu celá judejská krajina aj Jeruzalemčania a dávali sa od neho všetci ponárať do rieky Jordán a vyznávali svoje hriechy.

6 A Ján nosil odev z ťavej srsti a okolo svojich bedier mal [široký] kožený opasok a jedával kobyľky a poľný med.

7 A kázal hovoriac: „Po mne prichádza ten, ktorý je silnejší [mocnejší, vznešenejší] odo mňa a ja nie som hodný zohnúť sa a uvoľniť remienok jeho sandálov [ani ako jeho otrok].

8 Čo sa mňa týka, ja som vás, [ktorí ste prišli ku mne] síce ponáral [iba] do vody, ale on vás ponorí v Duchovi Svätom.“

9 A stalo sa v oných dňoch, že prišiel Ježiš z Nazareta galilejského a bol ponorený v Jordáne od Jána.

10 A hneď ako vystupoval z vody, uvidel [Ján] roztvárajúce sa nebo a Ducha ako holubicu zostupujúcu dole na neho [Ježiša].

11 A z neba sa stal hlas: „Ty si môj milovaný Syn, v ktorom sa mi zaľúbilo!“

12 A Duch [Svätý] ho ihneď vyháňa na púšť.

13 A v tej púšti bol štyridsať [40] dní pokúšaný od satana a bol tam s divou zverou a anjeli mu posluhovali [tak ako Izraelitom na ceste po púšti].

14 A potom, keď bol Ján [Ponárateľ] vydaný [zatknutý a vzatý do väzby], Ježiš prišiel do Galiley a kázal dobré posolstvo [evanjelium] o kraľovaní Boha

15 a hovoril: „Naplnil sa [určený] čas a kraľovanie Boha je blízko, robte zmenu myslenia [meňte svoje vnútro - svoj starý spôsob uvažovania, ľutujte minulé zlé skutky, žite svoj život spôsobom, ktorý dokazuje zmenu myslenia] a verte v evanjelium [s hlbokou a trvalou dôverou] v dobré posolstvo [záchrany].“

16 Keď Ježiš kráčal po brehu Galilejského mora, uvidel Šimona [Petra] a Šimonovho brata Ondreja, ako spúšťajú sieť do mora, lebo to boli rybári.

17 Ježiš im povedal: Poďte za mnou [ako moji učeníci, prijmite ma za svojho Majstra a Učiteľa] a poďte po tej istej ceste života, po ktorej kráčam ja] a urobím, že sa stanete rybármi ľudí.

18 A hneď zanechali svoje siete a nasledovali ho [stali sa jeho učeníkmi].

19 Keď podišiel máličko ďalej, uvidel Jakuba, syna Zebedeovho a jeho brata Jána, ktorí tiež boli na lodi opravujúcej siete.

20 A [Ježiš] ich hneď povolal a nechali svojho otca Zebedea na lodi s najatými pracovníkmi a odišli za ním [stali sa jeho učeníkmi].

21 A vchádzajú do Kafarnauma. A hneď v sobotu vstúpil [Ježiš] do synagógy a vyučoval.

22 Boli úplne ohromení jeho učením, pretože ich učil ako ten, kto má [Bohom danú] právomoc a nie ako zákonníci.

23 Práve bol v ich synagóge človek v nečistom duchovi a vykrikol [z hĺbky hrdla] hovoriac:

24 Ach: „Čo nám a čo tebe Ježiš Nazaretský? Prišiel si nás zahubiť? Viem kto si, ten Svätý Boží!“

25 Ježiš mu pohrozil, hovoriac: „Mlč a vyjdi z neho!“

26 A nečistý duch ním zatriasol a vykrikol veľkým hlasom a vyšiel z neho.

27 A všetci boli užasnúti, takže sa medzi sebou vypytovali, hovoriac: „Čo je toto? Aké je toto nové učenie s právomocou? Rozkazuje aj nečistým duchom [démonom] a poslúchajú ho?“

28 A počutie [z gr.] o ňom ihneď vyšlo do celého okolia Galiley.

29 A hneď, vyjdúc z tej synagógy, prišli s Jakubom a Jánom do domu Šimona [Petra] a Ondreja.

30 A Šimonova svokra ležala v horúčke a hneď mu o nej hovorili.

31 Ježiš k nej pristúpil, chytil ju za ruku a pozdvihol ju. Horúčka ju hneď opustila a obsluhovala ich [ako svojich hostí].

32 A keď nastal večer, po západe slnka [a deň sabatu sa skončil, prúdom] prinášali k nemu všetkých majúcich sa zle a tých, čo boli pod mocou démonov,

33 až sa celé mesto zišlo pred dverami.

34 A uzdravoval mnohých majúcich sa zle, trpiacich rôznymi chorobami, vyhnal mnoho démonov a nedovoľoval démonom prehovoriť, lebo o ňom vedeli [poznali ho ako Syna Božieho].

35 [Ježiš] skoro ráno, ešte za tmy, vstal a vyšiel a odišiel na opustené miesto a tam sa modlil.

36 Šimon [Peter] a tí s ním ho vysledovali,

37 našli ho a hovoria mu: „Všetci t'a hľadajú.“

38 A hovorí im: „Poberme sa inam, do susedných mestečiek, aby som aj tam kázal, veď nato som vyšiel [od Otca].“

39 Chodil teda po celej Galilei, kázal [evanjelium] v ich synagógach a vyhánal démonov.

40 A prichádza k nemu malomocný, prosí ho, padá pred ním na kolená a hovorí mu: „Ak chceš, môžeš ma očistiť.“

41 A Ježiš, pohnutý vo vnútri [pre jeho utrpenie], vystrel ruku, dotkol sa ho a hovorí mu: „Chcem, buď očistený.“

42 A ako to povedal, hneď od neho malomocenstvo odišlo a bol očistený [úplne uzdravený].

43 A [Ježiš] ho prísne napomenul a ihneď ho poslal preč

44 a hovorí mu: „Hľaď, aby si nikomu nič nepovedal, ale choď, ukáž sa kňazovi a prines za svoje očistenie to, čo nariadil Mojžiš, na svedectvo im [že si naozaj uzdravený].“

45 A on vyjdúc, začal mnoho kázať a rozchyrovať to slovo [zvest' o uzdravení] do takej miery, že Ježiš už nemohol otvorene vojsť do mesta [kde bol známy], ale zostával vonku na opustených miestach a prichádzali k nemu [ľudia] odvšadiaľ.

2. kapitola Evanjelia podľa Marka

1 [Ježiš] znova po niekoľkých dňoch vošiel do Kafarnauma a počulo sa, že je doma.

2 A hneď sa mnohí spolu zišli, takže už nebolo miesta ani pred dvermi a [Ježiš] prehovárал ku nim slovo [Boha].

3 Potom prichádzajú k nemu s nejakým ochrnutým, ktorého niesli štyria.

4 Pretože sa k nemu pre zástup nemôžu priblížiť, odkryli strechu, tam kde bol, prerazili otvor, spustili nosidlá dole, na ktorých ležal ochrnutý.

5 Keď Ježiš videl ich [aktívnu] vieru [vyvierajúcu z dôvery v neho], hovorí ochrnutému: „Dieťa, odpúšťajú sa ti tvoje hriechy.“

6 Niektorí zo zákonníkov [znalci zákona] tam sedeli a vo svojich srdciach uvažovali [o tom, čo povedal]:

7 „Prečo takto hovorí? Rúha sa! Kto má moc odpúšťať hriechy [odstrániť vinu, zrušiť trest za hriech a udeliť spravodlivosť] ak nie sám Boh.“

8 Ježiš [ktorý si bol plne vedomý ich nepriateľstva] hneď vo svojom duchovi poznal, že v sebe takto uvažujú a povedal im: „Prečo vo svojich srdciach takto uvažujete?“

9 „Čo je ľahšie povedať ochrnutému: ‚Odpúšťajú sa ti hriechy‘, alebo povedať: ‚Zdvihni sa a vezmi si nosidlá a choď?‘“

10 „Ale aby ste vedeli, že Syn človeka má právomoc odpúšťať hriechy v krajine [Judea], hovorí ochrnutému:

- 11 „Hovorím ti: Zdvihni sa a vezmi svoje nosidlá a choď do svojho domu.“
- 12 On sa hneď zdvihol, vzal nosidlá a vyšiel pred všetkými, takže všetci žasli, oslavovali a chválili Boha, hovoriac: „Niečo také sme ešte nikdy nevideli!“
- 13 Ježiš opäť vyšiel pozdĺž [Galilejského] mora a všetok zástup prichádzal k nemu a vyučoval ich.
- 14 Keď sa pobebral okolo, uvidel Léviho [Matúša], syna Alfeovho sedieť na colníci a hovorí mu: „Nasleduj ma“ [ako môjho učeníka, prijmi ma za svojho Majstra a Učiteľa]. A on vstal a nasledoval ho [stal sa jeho učeníkom].
- 15 A stalo sa, keď [Ježiš] ležal [stoloval] v jeho dome [Léviho] a mnohí colníci a hriešnici [vrátane nevšímavých Židov] ležali [stolovali] spolu s Ježišom a s jeho učeníkmi, lebo ich bolo mnoho a nasledovali ho.
- 16 Keď zákonníci [patriaci do sekty farizeov] videli, že [Ježiš] je s hriešnikmi a colníkmi, hovorili jeho učeníkom: „Ako to, že je a pije s colníkmi a hriešnikmi?“
- 17 Keď to Ježiš počul, hovorí im: „Lekára nepotrebujú silní, ale tí, ktorí sa majú zle. Nevyšiel som [od otca] volať spravodlivých, ale hriešnikov“ [ktorí uznávajú svoj hriech a pokorne hľadajú odpustenie].
- 18 Jánovi učeníci a farizeji sa postili [ako obrad] a prichádzajú a hovoria mu [Ježišovi]: „Prečo sa Jánovi učeníci a učeníci farizejov postia, ale tvoji učeníci sa nepostia?“
- 19 A Ježiš im povedal: „Či sa synovia ženícha môžu postiť, kým je ženích [ešte] s nimi? Kým majú pri sebe ženícha, nemôžu sa postiť.“
- 20 Ale prídu dni, keď od nich bude ženích [násilne] vzatý a vtedy sa v onen deň budú postiť.“
- 21 „Nikto neprišívá záplatu z neopranej [novej] látky na staré šaty, inak sa tá záplata odtrhne, nová od starej a diera sa ešte zhorší.“
- 22 Nikto nevlieva mladé víno do starých mechov, lebo [kvasené] víno [roztrahne] a roztrhne mechy a víno sa vyleje a mechy zničí, ale mladé víno sa nalieva do nových mechov.“
- 23 A stalo sa, keď sa pobebral v sobotu [so svojimi učeníkmi] po obilných poliach, jeho učeníci cestou začali vymŕvať klasy.
- 24 A farizeji mu hovorili: „Pozri, čo to robia v sobotu, čo nie je dovolené!“ [čo je porušenie zákona]
- 25 [Ježiš] im hovoril: „Nikdy ste nečítali [v Písmach], čo urobil Dávid, keď bol v núdzi a hladoval on aj tí s ním,
- 26 ako za veľkňaza Abiataru vošiel do domu Boha a zajedol si chlieb predloženia, ktorý nie je dovolené jesť, iba kňazom a dal aj tým, ktorí boli s ním?“
- 27 A povedal im: „Sobota sa stala pre človeka a nie človek pre sobotu.“
- 28 A tak je Syn človeka pánom aj nad sobotou [a má nad ňou moc].“

3. kapitola Evanjelia podľa Marka

- 1 Ježiš znova vošiel do synagógy a bol tam človek, ktorého ruka bola uschnutá.
- 2 [Farizeji] ho [Ježiša] pozorne sledovali, či ho v sobotu uzdraví, aby ho mohli obžalovať [na židovskom vrchnom súde].
- 3 A hovorí tomu človeku, ktorý mal tú uschnutú ruku: „Zdvihni sa a poď do prostriedku!“
- 4 A hovorí im: „Je dovolené v sobotu robiť dobre alebo robiť zle, zachrániť dušu alebo zabiť?“ Ale oni mlčali.
- 5 A poobzeral si ich s hnevom a hlboko zarmútený nad tvrdosťou ich srdca, hovorí tomu človeku: „Vystri svoju ruku!“ A on ju vystrel a tá jeho ruka sa [úplne] uzdravila.
- 6 A farizeji vyšli a hneď sa radili s herodiánmi [o sprisahaní sa] proti nemu, ako by ho zahubili.
- 7 Ježiš sa utiahol so svojimi učeníkmi k moru a nasledoval ho veľký zástup z Galiley, aj [ľudia] z Judey,
- 8 z Jeruzalema a z Idumey a [z kraja] za Jordánom, ba aj z okolia Týru a Sidonu vyšlo množstvo [ľudí] k nemu, keď počuli o [zázrakoch], čo vykonal.

9 A povedal svojim učeníkom, aby pre neho bola stále pripravená loďka pre zástup [ľudí], aby ho netlačil,

10 lebo mnohých pouzdravoval, takže všetci, ktorí trpeli, sa tlačili na neho, aby sa ho mohli dotknúť.

11 A keď ho nečistí duchovia zbadali, padali pred ním a kričali, hovoriac: „Ty si Syn Boha!“

12 Ježiš ich [znova] napomínal veľmi dôrazne, aby ho nerobili verejne známym, [že kto je].

13 A vystupuje na vrch a privoláva si tých, ktorých sám chcel a oni odišli k nemu.

14 A určil dvanástich [učeníkov], aby boli s ním a aby ich posielal kázať [evanjelium ako apoštolov - teda ako svojich zvláštnych poslov, osobne vybraných zástupcov]

15 a dal im právomoc [uzdravovať chorých] a vyháňať démonov.

16 [Určil dvanástich]: Šimona, ktorému pridal meno Peter [aramejsky kameň; grécky petros]

17 a Jakuba, syna Zebedeovho a Jána, brata Jakubovho, pridal im meno Boanerges, čiže „Synovia hromu“

18 a Ondreja, Filipa, Bartolomeja [Natanaela], Matúša [colníka Léviho], Tomáša a Jakuba, syna Alfeovho, Tadea [Júdu, syna Jakubovho] a Šimona Kananejského

19 a Judáša Iškariotského, ktorý ho vydal.

20 A prichádzajú do domu [v Kafarnaume] a zase sa schádza zástup [veľa ľudí], takže Ježiš a jeho učeníci si nemohli [spolu] ani chleba zajesť.

21 Keď to počuli, tí od neho [jeho rodina] vyšli, aby sa ho zmocnili, lebo hovorili: „Pomiatol sa.“

22 Ale zákonníci, ktorí zostúpili dole z Jeruzalema, hovorili: „Má Belzebuba a vo vládcovi démonov vyháňa démonov.“

23 Privolal si ich vtedy a hovoril im v podobenstvách: „Ako môže satan vyháňať satana?”

24 Ak je kralovanie proti sebe rozdelené [rozdelené na frakcie a búriace sa], ono kralovanie sa nemôže udržať.

25 A ak je dom rozdelený proti sebe [domácnosť/rodina], onen dom sa nemôže udržať.

26 Ak sa satan postaví sám proti sebe, je rozdvojený, nemôže sa udržať, ale má koniec.

27 A nikto nemôže vojsť do domu siláka a vylúpiť mu náradie [jeho vybavenie], iba ak by najprv toho siláka zviazal a až potom mu vylúpi jeho dom.

28 Amen, hovorím vám, že všetko bude ľudským synom odpustené, všetky prehrešenia aj urážlivé rúhanie, akokoľvek by sa rúhali,

29 ale kto by však urážlivo prehovoril na Ducha Svätého, nemá odpustenie naveky, ale je vinný večným odsúdením.“

30 [Ježiš to hovoril], pretože zákonníci a farizeji [pripisovali jeho zázraky satanovi tým, že] hovorili: „Má nečistého ducha.“

31 Vtedy prichádza jeho matka a jeho bratia a stojac vonku, poslali k nemu, volajúc ho.

32 Okolo neho sedel zástup a povedali mu: „Hľa, vonku ťa hľadá tvoja matka a tvoji bratia.“

33 A v odpovedi im povedal, hovoriac: „Kto je moja matka alebo moji bratia?“

34 A poobzeral sa dookola po tých, ktorí sedeli v kruhu okolo neho a hovorí: „Pozrite, moja matka a moji bratia!“

35 „Áno, lebo ktokoľvek koná vôľu Boha [tým, že verí vo mňa a nasleduje ma], ten je môj brat aj sestra aj matka.“

4. kapitola Evanjelia podľa Marka

1 A [Ježiš] opäť začal učiť pri [Galilejskom] mori. A zišiel sa okolo neho mnohý zástup, takže nastúpil do lode na mori [ukotvil ju kúsok od brehu] a sadol si a celý ten zástup bol pri mori na brehu.

2 A vyučoval ich v mnohých podobenstvách a hovoril im vo svojom vyučovaní:

3 „Počujte! Hľa, rozsieváč vyšiel rozsievať.“

4 A stalo sa, keď rozsieval [zrno], že niektoré padlo pozdĺž cesty a prileteli vtáky a vyzobali ho.

- 5 Iné padlo na skalnatú pôdu, kde nemalo mnoho zeme a hneď vzišlo von, pretože nemalo hĺbku zeme.
- 6 A keď vyšlo slnko, bolo spálené a keďže nemalo koreň, uschlo.
- 7 Iné padlo medzi trnie, trnie vyrástlo a udusilo ho a nevydalo úrodu.
- 8 Iné padlo do dobrej zeme, vzišlo, rástlo a vydalo úrodu, jedno dalo tridsať, jedno šesťdesiat a jedno stokrát toľko, koľko sa zasialo.“
- 9 A hovoril im: „Kto má uši na počutie, nech počuje.“
- 10 Keď sa stalo, že bol sám, tí, ktorí boli okolo neho, spolu s dvanástimi [učeníkmi], pýtali sa ho na [výklad] podobenstva.
- 11 A hovoril im: „Tajomstvo kraľovania Boha je dané poznať vám, [ktorí máte srdce učenlivé], ale tým, ktorí sú vonku [neveriaci, duchovne slepí], sa deje všetko v podobenstvách,
- 12 aby hľadiac hľadeli a nevideli a počujúc počuli a nerozumeli, aby sa nebodaj nestalo, žeby sa obrátili a žeby sa im odpustilo.“
- 13 A hovorí im: „Neviete toto podobenstvo? A ako potom spoznáte všetky podobenstvá?“
- 14 „Rozsievateľ seje slovo [Božie, dobré posolstvo o ceste záchrany].
- 15 Toto sú [v prvej skupine] tí popri ceste, kde sa rozsievajú slovo a keď počujú, satan hneď prichádza a slovo, ktoré je v nich zasiate, vytrhá.
- 16 Podobne sú to [v druhej skupine] tí, ktorí sa sejú na skalnaté miesta, ktorí, keď počujú slovo, hneď ho s radosťou prijímajú [ale prijímajú ho len povrchné],
- 17 ale nemajú v sebe koreň a sú len dočasní, potom, keď nastane súženie alebo prenasledovanie pre slovo, hneď [sú urazení a nespokojní z toho, že sú so mnou spojení a] sa potknú a padnú.
- 18 A iní sú tí, ktorí sa sejú do trnia, to sú tí, ktorí počujú slovo,
- 19 ale prichádzajú starosti toho veku [rozptyľovanie tohto veku s jeho svetskými pôžitkami] a klamstvo [a falošná bezpečnosť alebo pôvab] bohatstva [alebo slávy] a vášnivé túžby po všetkých ostatných veciach sa vkrádajú a udusia slovo a stane sa neúrodným.
- 20 A toto [tí v poslednej skupine] sú tí, ktorí sú zasiaty do dobrej zeme, tí ktorí počujú slovo [Božie, radostné posolstvo o ceste záchrany] prijímajú ho a donesú úrodu - jedno tridsať, jedno šesťdesiat a jedno stokrát toľko, [koľko bolo zasiate].“
- 21 A hovoril im: „Či vari nato prinášajú lampu [svetlo], aby ju postavili pod nádobu alebo pod posteľ? Či nie nato, aby ju postavili na svietnik?“
- 22 Veď niet ničoho skrytého, čo nebude prejavené ani sa nestalo tak ukryté, iba ak by vyšlo prejaviteľ sa.“[to znamená, že veci sú skryté len dočasne, kým nepríde vhodný čas na to, aby boli známe].
- 23 „Ak má niekto uši na počutie, nech počuje.“
- 24 A hovoril im: „Všímajte si, čo počujete. Akou mierou meriate [t. j. do tej miery, do akej študujete duchovnú pravdu a uplatňujete zbožnú múdrosť] nameria sa vám [a dostanete ešte väčšiu schopnosť reagovať] - a pridá sa vám.
- 25 Lebo kto má [učenlivé srdce], tomu bude dané viac [rozumnosti] a kto nemá [túžbu po pravde], tomu bude odňaté aj to, čo má.“
- 26 A hovoril: „S kraľovaním Boha je to tak, ako keď človek hodí zrno do zeme
- 27 a spával by a prebúdzať sa nocou aj dňom a [medzitým] zrno by klíčilo a rástlo. Ako? Sám nevie.
- 28 Lebo zem donáša úrodu sama od seba, najprv steblo, potom klas, potom plný klas zrna.
- 29 Ale keď úroda dozreje, hneď pošle [priloží] kosák, lebo nadišiel [čas] žatvy.“
- 30 A hovoril: „K čomu pripodobníme kraľovanie Boha alebo akým podobenstvom by sme ho pripodobnili?“
- 31 Je ako horčičné zrno, ktoré keď sa do zeme zaseje, je menšie ako všetky [ostatné] semená, ktoré sú v krajine,
- 32 keď je zasiate, vyrastie a zväčší sa viac než všetky záhradné bylinky a vyháňa veľké konáre, takže nebeské vtáky si môžu robiť hniezda v ich tieni.“
- 33 V mnohých takých podobenstvách k nim [Ježiš] prehováral slovo, podľa toho, ako boli schopní počuť

34 a neprehováral k nim nič bez podobenstva a riešenie všetkých vecí vykladal svojim učeníkom, keď boli sami.

35 V ten [istý] deň, keď nastal večer, im hovorí: „Prejdime na druhú stranu [Galilejského mora].“

36 A prepustiac zástup, zobrali ho loďou so sebou, na ktorej bol. A iné lode boli s ním [sprevádzali ho].

37 A nastáva prudká veterná víchrica a do lode sa valili vlny a už bola takmer naplnená.

38 Ale Ježiš bol na korme [zadná časť lode] a spal [s hlavou] na [námorníkovom koženom] vankúši. A zobúdzajú ho a hovoria mu: „Učiteľ, nezáleží ti na tom, že hynieme?“

39 Prebudiac sa, pohrozil vetru a povedal moru: „Mlč, buď ticho!“ A vietor prestal [ako keby sa unavil] a nastalo [zrazu] ticho [úplný pokoj] na vodnej hladine.

40 Ježiš im povedal: „Prečo ste tak bojazliví? Ešte stále nemáte vieru [vo mňa]?“

41 A boli vystrašení veľkým strachom a hovorili jeden ku druhému: „Ktože je tento, že ho poslúcha vietor aj more?“

5. kapitola Evanjelia podľa Marka

1 Prišli na druhý breh mora, do kraja Gadaranov.

2 A ako vyšiel z lode, hneď sa s ním stretol človek z hrobov v nečistom duchovi,

3 ktorý mal bývanie v hroboch a nikto ho už nemohol zviazať ani reťazami.

4 Lebo bol často zviazaný okovami [na chodidlách] a reťazami a reťaze roztrhal a okovy rozlámал na kusy a nikto nebol dost' silný, aby ho skrotil.

5 Vo dne v noci neustále kričal a vrieskal v hroboch a na vrchoch a sám seba zraňoval [ostrými] kameňmi.

6 Keď uvidel Ježiša zďaleka, pribehol a poklonil sa mu.

7 A vykričol veľkým hlasom a povedal: „Čo je tebe do mňa, Ježiš, Syn Boha Najvyššieho? Zaprisahávam ťa pri Bohu, netráp ma!“

8 Lebo [Ježiš] mu hovoril: „Vyjdi z toho človeka, nečistý duch!“

9 A pýtal sa ho: „Aké je tvoje meno?“ A odpovedal mu, hovoriac: „Moje meno je Légia [pluk], lebo je nás mnoho.“

10 A mnoho ho prosil, aby ich neposielal von z toho kraja.

11 A bolo tam pri vrchu veľké stádo sviň a pásli sa.

12 A všetci [démoni] ho prosili hovoriac: „Pošli nás do tých sviň, aby sme do nich vošli!“

13 Ježiš im to hneď povolil. A tí nečistí duchovia vyšli [z človeka] a vošli do tých sviň. A to stádo v počte asi dvetisíc sa zrútilo po strmom svahu do mora a utopilo sa [jedna po druhej] v mori.

14 A tí, ktorí ich pásli zutekali a oznámili to v meste i na vidieku. A vyšli pozrieť, čo sa stalo.

15 A prichádzajúc k Ježišovi zbadali toho, ktorý bol pod mocou démona ako sedel oblečený a je pri zdravom rozume, ten, ktorý mal [predtým] „légiu“ [démonov] a zľakli sa.

16 A tí, ktorí to videli, im vyrozprávali [podrobne], čo sa stalo tomu pod mocou démona a [porozprávali im všetkým], čo sa stalo tým sviniam.

17 [Ľudia] ho [Ježiša] teda začali prosiť, aby odišiel z ich kraja.

18 Keď nastupoval na loď, prosil ho ten, [muž pohan] ktorý bol posadnutý démonom, aby mohol byť pri ňom [ako učeník].

19 [Ježiš] mu to nenechal, ale hovorí mu: „Choď do svojho domu k svojim a oznám im o všetkých veľkých veciach spravených od Pána aj o tom, ako sa nad tebou zľutoval.“

20 A odišiel a začal verejne kázať v Dekapolise [oblasti desiatich helenistických miest] všetky veci, ktoré pre neho Ježiš urobil a všetci [ľudia] žasli.

21 Keď sa Ježiš opäť preplavil na loďke na druhý breh, zišiel sa okolo neho mnohý zástup a bol pri mori.

22 A hľa, prichádza jeden z predstaviteľov synagógy, menom Jairos a keď ho videl, padol k jeho nohám

- 23 a mnoho ho prosil, hovoriac: „Moja malá dcérka má posledné [chvíle života] ak by si prišiel a položil na ňu svoje ruky tak, aby bola zachránená a aby ožila.“
- 24 A [Ježiš] odišiel s ním a mnohý zástup ho nasledoval a tlačili sa na neho [zo všetkých strán].
- 25 A bola tam istá žena, ktorá [v zástupe trpela] krvácaním dvanásť rokov
- 26 a znášala veľa [utrpenia] od mnohých lekárov. Minula všetko, čo mala a nijako jej to nepomohlo, ale skôr prišla do horšieho.
- 27 Keď počula [správy] o Ježišovi, prišla v zástupe odzadu a dotkla sa jeho vonkajšieho plášt'a.
- 28 Lebo si hovorila: „Ak sa len dotknem jeho plášt'a, budem zachránená.“
- 29 A hneď vyschol prameň jej krvi a poznala telom [a vedela bez akýchkoľvek pochybností], že bola vyliečená z toho trápenia.
- 30 Ježiš hneď sám v sebe spoznal, že z neho vyšla moc, obrátil sa v zástupe a hovoril: „Kto sa dotkol môjho plášt'a?“
- 31 Jeho učeníci mu hovorili: „Hľadiš, ako sa na teba tlačí zástup [zo všetkých strán] a hovoríš:“ „Kto sa ma dotkol?“
- 32 Stále sa obzeral vôkol, aby uvidel tú, ktorá toto urobila.
- 33 A tá žena, bojac a trasúc sa, vedela, čo sa pri nej stalo, prišla, padla pred ním a povedala mu celú pravdu.
- 34 A on jej povedal: „Dcéra, tvoja viera [tvoja osobná dôvera a dôvera vo mňa] ťa zachránila, choď v pokoji a buď [natrvalo] uzdravená zo svojho trápenia.“
- 35 Kým ešte hovoril, prichádzajú z domu predstaviteľ'a synagógy, hovoriac [Jairovi]: „Tvoja dcéra zomrela, načo ešte obťažuješ Učiteľ'a?“
- 36 Ale Ježiš počujúc to hovorené slovo, hneď hovorí tomu predstaviteľ'ovi synagógy: „Neboj sa! Len ver [vo mňa a moju silu].“
- 37 A nenechal nikoho nasledovať spolu s ním [ako svedkov], iba Petra a Jakuba a Jána, brata Jakubovho.
- 38 A prichádza do domu toho predstaviteľ'a synagógy a badá nepokojný ruch a veľmi plačúcich a nariekajúcich [v smútku].
- 39 A vošiel a hovorí im: „Prečo ten nepokojný ruch a plač? To dieťa nezomrelo, ale spí.“
- 40 A vysmievali ho, [pretože vedeli, že dievča je mŕtve], ale on všetkých vyhnal a berie so sebou otca toho dievčaťa, matku a tých, ktorí boli s ním [svojich troch učeníkov] a poberá sa tam [do izby], kde to dievča ležalo.
- 41 Chytil dievča za ruku a [nežne] hovorí jej: „Talitha koumi!“ - čo v preklade [z aramejčiny] znamená: „Dievčatko, tebe hovorím, zdvihni sa!“
- 42 A to dievčatko hneď vstalo a chodilo, lebo malo dvanásť rokov. A zmocnila sa [tých, ktorí boli svedkami zmŕtvychvstania dievčaťa] veľká eufória.
- 43 Prísne ich napomenul, aby sa o tom nikto nedozvedel a povedal im, aby jej dali najesť sa.

6. kapitola Evanjelia podľa Marka

- 1 A vyšiel odtiaľ a prišiel do svojej otčiny [Nazareta] a jeho učeníci ho nasledovali.
- 2 Keď nastala sobota, začal učiť v synagóge a mnohí, ktorí ho počuli, boli ohromení a hovorili: „Odkiaľ to tento má [toto poznanie a duchovné pochopenie]? A aká je to múdrosť [toto sebavedomé chápanie Písma], ktorá mu bola daná? A aké mocné prejavy sa dejú skrze jeho ruky?!“
- 3 „Či to nie je ten tesár, syn Márie a brat Jakuba a Jozefa, Júdu a Šimona? A nie sú tu s nami jeho sestry?“ A potkli sa a padli na ňom [a ich nesúhlas ich zaslepil voči skutočnosti, že bol Bohom pomazaný ako Mesiáš].
- 4 Ježiš im hovoril: „Prorok nie je bez cti, iba ak vo svojej otčine a medzi príbuznými a vo svojom dome.“
- 5 A nemohol tam vykonať žiadnu moc [pre ich neveru] okrem toho, že položil svoje ruky na málo chorých a pouzdravoval ich.

6 Čudoval sa pre ich neveru. A on obchádzal dediny dookola a učil.

7 A zavola si dvanástich [učenikov] a začal ich posielat' [ako svojich zvláštnych poslov] po dvoch a dal im právomoc nad nečistými duchmi.

8 A prikázal im, aby si na cestu nebrali nič, len palicu ani chlieb ani tašku ani meď [platidlo] na opasku [v mešci],

9 ale aby mali obuté sandále a [povedal im] neobliekajte si dve tuniky [spodný odev].

10 A hovoril im: „Kamkoľvek vojdete do domu, zostávajú tam, kým nevyjdete odtiaľ.“

11 A ktorékoľvek miesto vás neprijme ani vás nevypočuje, poberte sa preč odtiaľ, vytraste si prach zo svojich nôh na svedectvo proti nim“ [pretrhnite s nimi všetky zväzky, lebo odmietli moje posolstvo].

12 Vyšli teda a kázali [ľuďom], aby sa dali na zmenu myslenia [to znamená, rozpoznať zlé skutky, odvrátiť sa od nich a žiť zmenený život].

13 A vyhánali mnoho démonov, mnohých chorých mazali olejom a uzdravovali.

14 Kráľ Herodes [Antipas] o tom počul, lebo jeho meno sa stalo verejne známym. A hovoril: „Ján Ponárateľ sa prebudil z mŕtvych a skrze to pôsobí tá moc v ňom.“

15 Iní však hovorili: „On je Eliáš!“ A iní hovorili: „Je to prorok ako jeden z prorokov [starých].“

16 Ale keď to počul Herodes, povedal: „Ján, ktorého som ja sťal, sa prebudil z mŕtvych!“

17 Sám Herodes totiž poslal [strážcov] a Jána dal zatknúť a zviazal ho vo väzení pre Herodiadu, ženu svojho [nevlastného] brata Filipa, pretože sa s ňou [Herodes] zosobášil.

18 Lebo Ján hovoril Herodesovi: „Nie je ti dovolené [podľa Mojžišovho zákona], mať ženu svojho brata.“

19 Ale Herodiada mu to nezabudla a chcela ho zabiť, ale nemohla,

20 lebo Herodes sa Jána bál, vedel, že je to spravodlivý a svätý muž a starostlivo ho mal na mysli. A počujúc ho [hovoríť], mnoho spravil a počúval ho rád.

21 Ale [pre Herodiadu] nastal [konečne] deň dobrej príležitosti. Keď Herodes na svoje narodeniny usporiadal hostinu pre svojich veľmožov [šľachticov, dvoranov] vojenských tisícnikov a významných mužov Galiley.

22 Tu vošla [Salome], dcéra Herodiady a tancovala [pre mužov]. Zaľúbila sa Herodesovi a tým, ktorí s ním ležali [pri jedle] a kráľ tomu dievčaťu povedal: „Požiadaš ma o čo chceš a dám ti to.“

23 A zaviazal sa jej prísahou: „O čokoľvek ma požiadaš, dám ti až do polovice môjho kráľovania.“

24 A vyšla von a povedala svojej matke: „Čo si mám žiadať? A ona povedala: „Hlavu Jána Ponárateľa!“

25 A hneď náhle vošla ku kráľovi a predniesla žiadosť, hovoriac: „Chcem, aby si mi naozaj dal hlavu Jána Ponárateľa na podnose!“

26 Kráľ ostal veľmi zarmútený, ale vzhľadom na prísahu a na tých, ktorí s ním ležali [pri jedle] [a ktorí ho mohli považovať za slabocha] nechcel [porušiť slovo a] odmietnuť ju.

27 Kráľ teda hneď poslal po kata a nariadil priniesť jeho hlavu. Ten odišiel a sťal ho vo väzení

28 a naozaj doniesol jeho hlavu na podnose a dal ju tomu dievčaťu a dievča ju dalo svojej matke.

29 Keď o tom počuli jeho učenci, prišli, vzali jeho mŕtvolu a uložili ju do hrobu.

30 Apoštoli [vyslaní na misiu] sa schádzajú k Ježišovi a oznámili mu všetko, čo vykonali a čo učili.

31 A povedal im: „Podťte len vy sami do samoty, na pusté miesto a máličko si odpočinite,“ lebo tých, ktorí [ustavične prichádzali] a ktorí sa vzdŕaľovali bolo mnoho a nemali ani dobrú príležitosť, aby sa najedli.

32 A odišli na lodi, na pusté miesto do samoty.

33 Zástupy ich uvideli vzdŕaľovať sa a rozpoznali ich. A zbehli sa tam pešo z každého [okolitého] mesta a prešli ich.

34 A [Ježiš] vyjdúc [na breh], videl mnohý zástup [čakať] a pocítil voči ním vnútorný súcit, pretože boli ako ovce, nemajúce pastiera [bez vedenia] a začal ich učiť mnohým veciam.

35 A keď už nastalo mnoho hodín, pristúpili k nemu jeho učenci a hovorili: „Toto miesto je pusté a už je mnoho hodín,

36 prepust' ich, aby odišli do okolitých statkov a dedín a nakúpili si pre seba chlieb, lebo nemajú nič, čo by jedli.“

37 Ale on im v odpovedi povedal: „Dajte im vy jesť!“ A hovoria mu: „Máme odísť a nakúpiť chlieb za dvesto [200] denárov a dať im jesť?“

38 A on im hovorí: „Koľko máte chlebov? Choďte a pozrite sa!“ A spoznajúc, hovoria: „Päť [chlebov] a dve ryby.“

39 A prikázal im, aby si všetci po skupinách posadali na zelenú trávu.

40 A usadili sa sto radov po päťdesiat [takže dav pripomínal usporiadané usporiadanie pestrých záhradných pozemkov].

41 Vzal tých päť chlebov a dve ryby, vzhliadol do neba a požehnal [chvály a vďakyvzdania Otcovi]. Potom lámal tie chleby a [opakovane] dával ich svojim učeníkom, aby im ich predložili a tie dve ryby rozdelil každému.

42 Všetci jedli a boli nasýtení.

43 A učeníci nazbierali dvanásť plných košov nalámaných kúskov [chleba] aj z tých rýb.

44 Tých, čo jedli chleby, bolo päťtisíc mužov [nepočítajúc ženy a deti].

45 A [Ježiš] hneď prinútil svojich učeníkov nastúpiť na loď a ísť vopred na druhý breh k Betsaide, kým on uvoľní zástup.

46 A keď sa s nimi rozlúčil, odišiel na vrch pomodliť sa.

47 Keď nastal večer, loďka bola uprostred mora a on sám na brehu.

48 A uvidel ich, ako sa trápia pri veslovaní, pretože vietor bol proti nim. Okolo štvrtej nočnej hliadky prichádza k nim, kráčajúc po mori. A [správal sa akoby] chcel ich obísť.

49 Ale keď ho videli kráčať po mori, mysleli si, že je to príznak a vykriekli [od hrôzy],

50 lebo ho všetci videli a preľakali sa. Ale on s nimi hneď prehovoril a hovorí im: „Vzchopte sa! Ja som! Nebojte sa.“

51 A vyšiel hore k nim do lode a vietor utíchol [akoby sa vyčerpal vlastnou činnosťou] a oni sa náramne sami v sebe divili a žasli,

52 lebo nepochopili ten [zázrak] chlebov [ako zjavoval Ježišovu moc a božstvo], lebo [v skutočnosti] ich srdce bolo zatvrdené.

53 Keď sa preplavili, prišli [cez more] do krajiny Genezaret a tam pristáli.

54 Len čo vyšli z lode, [ľudia] ho hneď rozpoznali,

55 obehli celý onen okolitý kraj a začali na nosidlách prinášať tých, ktorí sa mali zle, tam, kde počuli, že je.

56 A kdekoľvek sa poberal do dedín alebo miest alebo na vidiek, tam kládli chorých na trhoviská a prosili ho, [aby im dovolil] len sa dotknúť jeho plášťa [strapca s modrou šnúrou] a tí, ktorí sa ho dotkli, boli uzdravení.

7. kapitola Evanjelia podľa Marka

1 Farizeji a niektorí zákonníci, ktorí prišli z Jeruzalema sa schádzajú k nemu

2 a videli, že niektorí z jeho učeníkov jedia chlieb [obradne] nečistými rukami, to je neumytými [a poškrvnenými podľa židovských náboženských obradov].

3 Lebo farizeji a všetci Židia nejedia, ak si dôkladne neumyjú ruky až po zápästie, pevne držiac sa podania starších,

4 aj keď prídu z trhoviska, nejedia, pokiaľ si ich neponoria [neumyjú, úplne podľa rituálu] a existuje mnoho iných vecí, čo prevzali [ústne, človekom vytvorené zákony a tradície, ktoré im boli odovzdané], ktoré dodržiavajú ako napríklad ponáranie [umývanie] pohárov a džbánov a medeného náčinia.

5 A potom sa ho farizeji a zákonníci pýtajú: „Prečo tvoji učeníci nechodia podľa podania starších, ale jedia svoj chlieb [obradne] neumytými rukami?“

6 On im v odpovedi povedal: „Dobre prorokoval Izaiáš o vás pokrytcoch, ako je napísané [v Písme]: „Tento ľud ma ctí perami, ale ich srdce je vzdialené ďaleko odo mňa.“

7 „Darmo ma uctievať [ich uctievanie je nezmyselné a bezcenné], vyučujú prikázania ľudí ako nauky“ [pričom ich tradíciám pripisujú rovnakú váhu ako Písmu].

8 „Zanedbávate a opustili ste príkaz Boha a [verne] sa držíte ľudského podania.“

9 A hovoril im: „Krásne, starostlivo [odmietate] príkaz Boha, aby ste udržali svoje [ľudské tradície] podanie.

10 Lebo Mojžiš povedal: ‚Cti svojho otca a svoju matku [s úctou a vdácnosťou] a ten, kto o otcovi alebo matke hovorí zle, nech smrťou zomrie,‘

11 ale vy [farizeji a zákonníci] hovoríte: ‚Ak človek povie otcovi alebo matke: ‚Čokoľvek, čo mám, čo by ti mohlo pomôcť, je Korban [to znamená dar určený Bohu]‘

12 a už ho nenechávate urobiť nič pre svojho otca alebo svoju matku [keďže pomoc im by porušila jeho sľub Korbanu]

13 a zbavujete platnosť [moci] slova Boha [konáte akoby to neplatilo] svojím podaním [tradíciou], ktoré zverujete [prostredníctvom starších] a ďalej podávate. A robíte tomu podobných vecí mnoho.“

14 Znova si privolal všetok ten zástup a hovoril im: „Všetci ma [pozorne] počujte a pochopte, [čo hovorím]:

15 Nič nevchádza z vonka do človeka [jedlo], čo by ho mohlo poškrniť [morálne alebo duchovne], ale veci, ktoré z neho [zo srdca] vychádzajú, tie človeka poškrňujú.

16 [Ak má niekto uši na počutie, nech počuje].“

17 Keď [Ježiš] potom vošiel do domu od zástupu, jeho učeníci sa ho opýtali na toto podobenstvo.

18 On im hovorí: „To ste aj vy takí nechápaví? Nerozumiete, tomu, že všetko, čo je z vonka a vchádza do človeka, nemá moc ho poškrniť,

19 pretože to nevchádza do jeho srdca, ale [iba] do brucha a [odtiaľ to vychádza do záchoda], [týmto vyhlásil všetky pokrmy za čisté].“

20 A hovoril: „Čokoľvek vychádza z človeka [zo srdca], to človeka poškrňuje.

21 Lebo zvnútra, [to je] zo srdca ľudí, vychádzajú zlé myšlienky smilstva, krádeže, vraždy,

22 cudzoložstvá, chamtivosť, nepravosť, klamstvo, bezuzdné správanie, závisť a žiarlivosť, ohováranie a nadávky, pýcha, nerozumnosť, rúhanie, arogancia a sebaspravodlivosť a hlúposť [zlý úsudok].

23 Tieto všetky zlá [úklady a túžby] vychádzajú zvnútra a poškrňujú človeka.“

24 A [Ježiš] vstal a odišiel odtiaľ do oblasti Týru a Sidonu, [pobrežia Fenície]. Vstúpil do jedného domu a chcel, aby sa o tom nikto nedozvedel, ale nepodarilo sa mu to utajiť [pred verejnosťou],

25 ale počula o ňom žena, ktorej dcérka mala nečistého ducha, hneď prišla a padla k jeho nohám.

26 A tá žena bola Grékyňa, podľa rodu Syroféničanka. A stále ho žiadala, aby toho démona vyhnal z jej dcéry.

27 A Ježiš jej povedal: „Najprv nechaj nasýtiť deti [Izraela], lebo nie je predsa dobré vziať deťom chlieb a hádzať ho psícatám [nežidom, národom].“

28 Ona mu v odpovedi hovorí: „Áno, Pane, veď aj psícatá pod stolom jedia z omrvínok detí.“

29 A povedal jej: „Pre toto slovo [odrážajúc tvoju pokoru a vieru] choď [vediac, že tvoja žiadosť je splnená], ten démon vyšiel z tvojej dcéry [natrvalo].“

30 A keď odišla do svojho domu, zistila, že ten démon už vyšiel a že dcéra leží na posteli.

31 A znova vyšiel z okolia Týru a Sidónu, prišiel ku Galilejskému moru do stredu okolia Dekapolisu [desať helenistických miest].

32 A privádzajú mu jedného hluchého, ktorý ťažko hovoril a prosili ho [Ježiša], aby naňho položil ruky.

33 A sám si ho vzal nabok od zástupu, vložil svoje prsty do jeho uší, plúvol a dotkol sa jeho jazyka,

34 vzhliadol do neba, zhlboka si vzdychol a hovorí mu: „Effata“ čo je [v aramejčine] Bud' otvorené!

35 A jeho sluch sa hneď otvoril a bolo rozviazané [uvoľnené] puto jeho jazyka a prehovoril správne.

36 [Ježiš] im prikázal, aby to nikomu nepovedali, ale čím viac im to prikazoval, tým viac to kázali.

37 Boli úplne ohromení hovoriac: „Všetko robí dobre! Hluchým spraví sluch a nehovoriacim hovorenie!“

8. kapitola Evanjelia podľa Marka

1 V tých dňoch, keď opäť bol zídenny početný zástup a nemali čo jesť, Ježiš si privolal svojich učeníkov a hovorí im:

2 „Vnútorne súcitim so zástupom, pretože už tri dni ostávajú so mnou a nemajú, čo by jedli.

3 Ak ich prepustím hladných do ich domov, poomdlievajú [od únavy] na ceste, lebo niektorí z nich prišli zďaleka.“

4 Jeho učeníci mu odpovedali: „Odkiaľ a ako by niekto mohol týchto tu na púšti nasýtiť chlebom?“

5 Opýtal sa ich: „Koľko máte chlebov?“ A oni povedali: „Sedem.“

6 Prikázal zástupu sadnúť si na zem a vzal tých sedem chlebov, poďakoval, lámal ich a [opakovane] dával svojim učeníkom, aby ich predkladali a predložili zástupu.

7 Mali aj niekoľko malých rýb a keď ich Ježiš požehnal [a poďakoval] a povedal, aby im aj tieto [ryby] predkladali.

8 A jedli a boli nasýtení a nazbierali sedem veľkých košov plných zvyškov, ktoré zostali.

9 Bolo tam asi štyritisíc [mužov, okrem žien a detí] a prepustil ich.

10 A on hneď nastúpil so svojimi učeníkmi na loď a prišiel do oblasti Dalmanutha.

11 Farizeji vyšli [oproti k nemu] a začali sa s ním hádať [debatovať] a vyžadovali od neho znamenie z neba, aby ho pokúšali.

12 A povzdychol si hlboko svojím duchom a hovorí: „Prečo toto pokolenie vyhľadáva znamenie? Amen, hovorím vám, že tomuto pokoleniu nebude dané žiadne znamenie!“

13 Nechal ich tam, opäť nastúpil na loď a odišiel na druhý breh [t. j. na východný breh Galilejského mora].

14 Učeníci zabudli vziať chlieb a na lodi mali so sebou iba jeden chlieb.

15 [Ježiš] im dôrazne nariadil, hovoriac: „Dajte si pozor! Chráňte sa kvasu farizejov a kvasu Herodesa.“

16 A dohovárali sa o tom medzi sebou: „To povedal preto, že nemáme chlieb.“

17 Ježiš, spoznajúc to, im hovorí: „Čo sa dohovárate, že nemáte chlieb? Ešte nerozumiete ani nechápete? [Ešte] máte svoje srdcia zatvrdnuté?

18 Oči majú, nebadáte? A uši majú, nečujete [to, čo som povedal] a nepamätáte,

19 keď som lámal tých päť chlebov pre päťtisíc, koľko plných košov zvyškov ste nazbierali?“ Hovoria mu: „Dvanásť.“

20 „A [keď som lámal] tých sedem [chlebov] pre štyri tisíce, koľko veľkých košov ste naplnili nazbieranými kúskami?“ A oni povedali: „Sedem.“

21 A on im hovoril: „Ako to, že ešte stále nechápete?“

22 A tak prichádza do Betsaidy a privádzajú mu slepého [muža] a nabádajú ho, aby sa ho dotkol.

23 Chytil za ruku toho slepca a vyviedol ho von z dediny a keď napľul do jeho zraku, položil naň ruky a spýtal sa ho: „Či voľačo badá?“

24 Pozrel hore a hovoril: „Badám ľudí, ale [vyzerajú] ako stromy, ktoré chodia.“

25 Potom Ježiš opäť položil ruky na jeho oči a on pohliadol a [jeho zrak] bol [úplne] obnovený a všetko videl zreteľne

26 a poslal ho do jeho domu, hovoriac: „Ani do dediny nevchádzaj ani to v tej dedine nikomu nepovedz!“

27 Potom Ježiš a jeho učeníci vyšli do dedín Cézarey Filipovej a cestou sa spýtal svojich učeníkov, hovoriac im: „Kto hovoria ľudia, že som ja?“

28 Odpovedali mu: „Niektorí, že Ján Ponárateľ a iní hovoria, že Eliáš a iní, že jeden z prorokov.“

29 A on im hovorí: „A vy, kto hovoríte, že som?“ Peter mu odpovedá a hovorí mu: „Ty si Kristus.“

30 Potom ich Ježiš napomenul, aby o ňom nikomu nehovorili.

31 A začal ich učiť, že Syn človeka musí [nutne] mnoho trpieť a byť zavrhnutý [ako Mesiáš] staršími, veľkňazmi a zákonníkmi a musí byť zabitý a po troch dňoch vstať [zo smrti do života].
32 A rozprával to slovo otvorene [nič netajil]. Potom si ho Peter vzal k sebe a začal ho napomínať.
33 Ale obrátil sa [chrbtom k Petrovi] a videl svojich učeníkov, prísne dohovoriť Petrovi, hovoriac: „Chod' za mňa, satan! Pretože nemyslíš na Boha, ale na človeka.“
34 Ježiš si zavolať zástup spolu so svojimi učeníkmi a povedal im: „Ak niekto chce ísť za mnou [ako môj učeník], nech sa zriekne seba samého [odloží sebecké záujmy] a vezme svoj kríž a nasleduje ma.
35 Lebo kto si chce zachrániť svoju dušu [v tomto svete], stratí ju [smrťou], ale kto stratí svoju dušu [v tomto svete] pre mňa a pre toto dobré posolstvo [evanjelium], zachráni si ju.
36 Ved' čo prospeje človeku, ak získa celý svet [so všetkými jeho rozkošami a bohatstvom] a utrpí škodu svojej duši?
37 Ved' čo dá človek výmenou za svoju dušu?
38 Lebo ktokoľvek sa zahanbí za mňa a za moje slová v tomto cudzoložnom a hriешnom pokolení, za neho sa zahanbí aj Syn človeka, keď príde v sláve svojho Otca so svätými anjelmi.“

9. kapitola Evanjelia podľa Marka

1 A hovoril im: „Amen, hovorím vám, že sú niektorí z tých, ktorí tu stoja, že neokúsia smrť, kým nevidia kraľovanie Boha, prichádzajúce v moci.“
2 O šesť dní Ježiš so sebou berie Petra, Jakuba a Jána [len ich] a vyvádza ich na vysoký vrch, kde boli sami. A on bol pred nimi premenený [a začal jasne žiariť božskou a kráľovou slávou]
3 a jeho oblečenie sa stalo žiarivým, nesmierne bielym až tak, že ho [žiadny] bielič v krajine nemôže vybieliť.
4 A ukázal sa im Eliáš spolu s Mojžišom a rozprávali sa s Ježišom.
5 Peter v odpovedi hovorí Ježišovi: „Rabbi [Učiteľ], je nám dobre, že sme tu, spravme tri [posvätné] stany, jeden tebe, jeden Mojžišovi a jeden Eliášovi.“
6 Lebo nevedel [naozaj], čo by mal prehovoriť, pretože boli preľaknutí [a ohromení tým zázračným pohľadom].
7 A stal sa oblak a zatienil ich a z toho oblaku vyšiel hlas, hovoriaci: „Tento je ten môj milovaný Syn, jeho počujte!“
8 Zrazu, keď sa okolo seba poobzerali, nevideli nikoho, iba samotného Ježiša.
9 Keď zostupovali z vrchu, Ježiš ich napomenul dôrazne, aby nikomu nevyrozprávali o tom, čo videli, až potom, keď Syn človeka vstane z mŕtvych.
10 A tak sa toho slova [starostlivo a verne] držali, vypytujúc sa medzi sebou, čo je to vstať z mŕtvych.
11 Pýtali sa ho, hovoriac: „Prečo zákonníci hovoria, že najprv musí prísť Eliáš [pred príchodom Mesiáša]?“
12 On im v odpovedi povedal: „Eliáš pravda príde najprv a obnoví všetko. A ako je napísané o Synovi človeka, že musí mnoho trpieť [smútok a telesné trápenie] a byť znevážený [úplne opovrhnutý a zavrhnutý],
13 ale vám hovorím, že Eliáš [už] nielen, že prišiel, ale tiež mu urobili, čo chceli, ako je o ňom napísané [v Písme].“
14 Keď prišli k [ostatným deviatim] učeníkom, uvideli okolo nich mnohý zástup a zákonníkov, ktorí sa s nimi dohadovali.
15 A hneď celý zástup vidiac ho [Ježiša], bol veľmi prekvapený, bežali k nemu pozdraviť ho.
16 Opýtal sa ich: „Čo sa s nimi dohadujete?“
17 Jeden zo zástupu mu odpovedal, hovoriac: „Učiteľ, priviedol som k tebe svojho syna, ktorý má nerozprávajúceho [nemého] ducha
18 a vždy, keď ho to pochytí [v úmysle ublížiť], trhá ho a ide mu pena [z úst], škripe svojimi zubami a tuhne. Povedal som tvojim učeníkom, aby ho vyhnali, ale nemali silu.“

19 On im v odpovedi hovorí: „Ó, neveriace [neverné] pokolenie, dokedy budem s vami? Dokedy vás ešte budem znášať? Prived'te ho ku mne!“

20 Priviedli ho [chlapca] k nemu. Keď ho ten [zlý] duch uvidel, hneď ním [chlapcom] zalomcoval, spadol na zem, zvíjal sa a išla mu pena [z úst].

21 [Ježiš] sa opýtal jeho otca: „Je to dlhá doba, čo sa mu to stalo?“ A on povedal: „Od detstva.“

22 A mnoho ráz ho hodil aj do ohňa aj do vody, aby ho zahubil, ale ak môžeš niečo, buď vnútorne pohnutý súcitom a pomôž nám!“

23 Ježiš mu povedal: „[Hovoríš mi]: Ak tomu môžeš veriť?! Všetko je možné tomu, kto verí [vo mňa]!“

24 Otec toho chlapca hneď skríkol [zúfalým, prenikavým výkrikom] a hovoril [so slzami]: „Verím, pomôž mojej nevere.“

25 Keď Ježiš videl, že sa okolo zbíha zástup, pokarhal toho nečistého ducha, hovoriac mu: „Ty nerozprávajúci a hluchý duch, ja ti prikazujem, vyjdi z neho a viac do neho nevojdí!“

26 Po tom, čo [duch] vykrikoval a mnoho ním zalomcoval, vyšiel [opustil ho]. A [chlapec] ostal ako mŕtvy, takže mnohí [z divákov] hovorili: „Že zomrel!“

27 Ale Ježiš ho chytil za ruku, zodvihol ho a on vstal.

28 A keď vstúpil do domu, jeho učeníci sa ho v súkromí pýtali: „Prečo sme ho nemohli vyhnat' my?“

29 On im povedal: „Tento rod [nečistého ducha] nemôže vyjsť ničím, len modlitbou [k Otcovi].“

30 Odtiaľ vyšli a poberali sa Galileou. A [Ježiš] nechcel, aby o tom niekto vedel,

31 pretože vyučoval svojich učeníkov [a pripravoval ich na budúcnosť], hovoril im: „Syn človeka je vydávaný do rúk ľuďom a tí ho zabijú [jeho nepriatel'ia] a súc zabitý, po troch dňoch vstane [z mŕtvych].“

32 Oni však tomuto výroku nerozumeli a báli sa ho opýtať, [čo tým myslel].

33 A prišiel do Kafarnauma a stalo sa keď bol v dome, že sa ich opýtal: „O čom ste sa na ceste medzi sebou dohovárali?“

34 Oni však mlčali, lebo sa na ceste medzi sebou dohovárali o tom, ktorý [z nich] je najväčší.

35 Keď si sadol [učiť], zavola si tých dvanástich [učeníkov] a hovorí im: „Ak chce byť niekto prvý, nech bude posledný zo všetkých [v dôležitosti] a obsluhovateľ všetkých.“

36 Vzal dieťa a postavil ho doprostred nich, vzal ho do náručia a povedal im:

37 „Ktokoľvek prijme jedno z takýchto detí v mojom mene, mňa prijíma a kto mňa prijíma, neprijíma [iba] mňa, ale toho, ktorý ma poslal.“

38 Ján mu v odpovedi hovorí: „Učiteľ, videli sme kohosi, ktorý nás nenasleduje, ako v tvojom mene vyháňa démonov a bránili sme mu, pretože nás nenasleduje.“

39 A Ježiš povedal: „Nebráňte mu, lebo niet predsa nikoho, kto uplatní moc v mojom mene a rýchlo nato bude môcť prehovoriť zle o mne,

40 lebo kto nie je proti nám, je za nás.

41 Lebo kto by vám dal piť pohár vody v mojom mene preto, že ste Kristovi [nové stvorenie], amen, hovorím vám, že nestratí svoju odmenu.

42 Ale ktokoľvek by zvedol na potknutie a pád jedného z týchto maličkých, ktorí veria vo mňa, pre neho by bolo dobré, keby mu radšej okolo jeho krku visel ťažký oslí kameň [ktorý potrebuje silu osla, aby ho otočil] a on by bol hodený do mora.

43 Ak ťa zväzda tvoja ruka k potknutiu a pádu, odtni si ju [to znamená, vzdial' sa od zdroja pokušenia]! Je pre teba lepšie, keby si zmrzačený vošiel do života, ako keby si mal dve ruky a odišiel do gehenny, do neuhasiteľného ohňa.“

44 [kde ich červ nezomiera a oheň nezhasne]

45 „Ak ťa zväzda tvoja noha k potknutiu a pádu, odtni si ju [to znamená, vzdial' sa od zdroja pokušenia]! Je pre teba lepšie, keby si vošiel do života chromý, ako keby si mal mať dve nohy a bol hodený do gehenny, neuhasiteľného ohňa.“

46 [kde ich červ nezomiera a oheň nezhasne]

47 Ak ťa zväzda tvoje oko k potknutiu a pádu, vyhod' si ho [to znamená, vzdial' sa od zdroja pokušenia]! Je pre teba lepšie, keby si vošiel do kral'ovania Boha jednooký, než mať dve oči a byť hodený do ohnivej gehenny,

48 kde ich červ nezomiera a oheň nezhasne.

49 Lebo každý bude osolený ohňom a každá obeť bude osolená soľou.

50 Soľ je dobrá a užitočná, ale ak by soľ stratila svoju slanosť [účel], ako ju urobíte slanou? Majte soľ sami v sebe a majte medzi sebou pokoj.“

10. kapitola Evanjelia podľa Marka

1 Vstal odtiaľ [z Kafarnauma] a prichádza za hranicu Judey cez Zajordánsko a zástupy sa znova spolu pobrali k nemu a ako bolo jeho zvykom, zase ich začal vyučovať.

2 A pristúpili farizeji k Ježišovi, aby ho skúšali [v úmysle oklamať ho, aby povedal niečo zlé] a pýtali sa ho: „Či je dovolené [podľa Písma], aby muž prepustil svoju ženu?“

3 Ale on im v odpovedi povedal: „Čo vám prikázal Mojžiš?“

4 A oni povedali: „Mojžiš dovolil mužovi napísať odlukový list a prepustiť.“

5 Ale Ježiš im v odpovedi povedal: „Pre tvrdosť vášho srdca [pre vašu bezcitnosť a necitlivosť voči manželkám] vám napísal tento príkaz.

6 Ale od začiatku stvorenia ich Boh urobil ako muža a ženu.

7 Následkom toho, človek opustí svojho otca a matku a splynie so svojou ženou [aby si založil dom so svojou ženou]

8 a budú tí dvaja jedným mäsom-telom, takže už nie sú dvaja, ale jedno mäso-telo.

9 Čo teda Boh spolu spáril, človek nech neoddeľuje [rozvodom].“

10 V dome sa ho jeho učeníci na to znova spýtali.

11 A on im hovorí: „Kto prepustí svoju ženu a zosobáša sa s inou, cudzoloží proti nej

12 a ak žena prepustí svojho muža a zosobáša sa s iným, cudzoloží.“

13 Ľudia mu prinášali deti, aby sa ich dotýkal, ale učeníci okrikovali tých [ľudí], ktorí ich prinášali,

14 ale keď to Ježiš videl, rozhorčil sa a povedal im [učeníkom]: „Nechajte deti prichádzať ku mne, nebráňte im, lebo takých je kral'ovanie Boha.

15 Amen, hovorím vám, že kto neprijme kral'ovanie Boha ako dieťa, naisto nevojde do neho.“

16 A vzal deti [jedno po druhom] do náručia, kládol ruky na nich a žehnal im.

17 A keď vychádzal na cestu, pribehol pred neho ktosi, ktorý pred ním padol na kolená a spýtal sa ho: „Dobrý Učiteľ [ty si v podstate dobrý a mravne úplný], čo mám robiť, aby som zdedil večný život [to je večná záchrana do Mesiášovho kral'ovania]?“

18 Ježiš mu povedal: „Čo mi hovoríš dobrý? Nikto nie je [v podstate] dobrý [od prírody] iba jeden, Boh.

19 Vieš príkazy: Nezabíjaj, necudzolož, nekradni, krivo nesvedč, nepodvádzaj, cti svojho otca i matku.“

20 A on mu v odpovedi povedal: „Učiteľ, všetko toto som [starostlivo] zachovával, od mojej mladosti.“

21 A Ježiš naňho pohliadol, pocítil k nemu lásku a povedal mu: „Jedno ti chýba: Chod' a predaj všetko čo máš a rozdaj chudobným a budeš mať [hojný] poklad v nebi, potom príď a nasleduj ma.“

22 Ale on bol zarmútený týmito slovami a odišiel smutný, pretože mal mnoho majetku [ktorý si cenil viac ako svoj vzťah k Bohu].

23 Ježiš sa rozhlíadal a hovorí svojim učeníkom: „Ako sťažka vojdú do kral'ovania Boha tí, ktorí majú majetky [a držia sa majetku ako istoty].“

24 Učeníci zmeraveli nad jeho slovami, ale Ježiš im znova odpovedal a hovorí im: „Deti, ako sťažka je pre tých, ktorí sa spoliehajú a dôverujú na majetok, vojsť do kral'ovania Boha.

25 Pre ťavu je ľahšie preniknúť otvorom ihly, ako bohatému [ktorý verí v bohatstvo alebo postavenie] vojsť do kral'ovania Boha.“

26 Oni boli veľmi ohromení a hovorili si [medzi sebou]: „Kto teda môže byť zachránený [pred hnevom Boha]?“

27 Ježiš sa na nich zahľadel a hovorí: „Ľuďom [pokiaľ to závisí od nich] je to nemožné, ale Bohu nie, lebo Bohu je všetko možné.“

28 Peter mu začal hovoriť: „Hľa, my sme všetko opustili a nasledovali sme ťa [stali sme sa tvojimi učeníkmi a prijali sme ťa za Učiteľa a Pána].“

29 Ježiš v odpovedi povedal: „Amen, hovorím vám, že niet nikoho, kto opustil dom alebo bratov alebo sestry alebo matku alebo otca alebo deti alebo majetok pre mňa a pre dobré poslanstvo [evanjelium],

30 kto by teraz v tomto čase [veku] nedostal stokrát viac domov a bratov a sestier a matiek a detí a polí, spolu s prenasledovaniami a v prichádzajúcom veku večný život.

31 Ale mnohí prví budú poslední a poslední prví.“

32 Boli na ceste, vystupovali hore do Jeruzalema a Ježiš išiel pred nimi a boli zdesení, žasli [z toho, čo povedal Ježiš] a tí, čo ho nasledovali [odprevádzajúc ho] sa báli. A opäť vzal dvanástich [učeníkov] a začal im hovoriť, čo sa s ním čoskoro stane,

33 hovoriac: „Hľa, ideme hore do Jeruzalema a Syn človeka bude vydaný veľkňazom a zákonníkom a odsúdia ho na smrť a vydajú ho národom [pohanom].

34 Budú sa mu posmievať, pľuť na neho, bičovať ho a zabijú ho, ale tretieho dňa vstane [z mŕtvych].“

35 Jakub a Ján, dvaja synovia Zebedeovi, pristúpili k nemu, hovoriac: „Učiteľ, chceme, aby si nám urobil to, o čo ťa žiadame.“

36 A on im povedal: „Čo chcete, aby som vám urobil?“

37 A oni mu povedali: „Daj nám, aby sme sa posadili [s tebou], jeden po tvojej pravici a jeden po tvojej ľavici v tvojej sláve [tvojej majestátnosti a lesku v tvojom kráľovstve].“

38 Ale Ježiš im povedal: „Neviete, čo si žiadate. Môžete piť kalich, ktorý pijem ja alebo byť ponorení ponorením, ktorým sa ja ponáram?“

39 A oni mu odpovedali: „Môžeme.“ A Ježiš im povedal: „Kalich, ktorý ja pijem, budete piť a ponorením, ktorým sa ja ponáram, ponorení budete aj vy.

40 Ale dať sedieť po mojej pravici alebo ľavici, to nie je moja vec, ale je pre tých, pre ktorých to pripravil [môj Otec].“

41 Keď to tí [ostatní] desiaty počuli, začali byť na Jakuba a Jána namrzení.

42 Ježiš si ich privolať a hovorí im: „Viete, že tí, ktorí sami seba považujú za vládcov národov, panujú nad nimi a veľkí medzi nimi vykonávajú nad nimi svoju právomoc [tyranizujú ich].

43 Ale medzi vami to tak nebude, no ale kto by sa chcel medzi vami stať veľkým, bude vašim obsluhovateľom

44 a kto chce byť medzi vami prvý, bude otrokom všetkých,

45 lebo ani Syn človeka neprišiel, aby sa nechal obsluhovať, ale aby obsluhoval a dal svoju dušu ako výkupné za mnohých.“

46 A prichádzajú do Jericha. A keď vychádzal z Jericha on a jeho učeníci a značný zástup, pri ceste sedel slepý žobrák Bartimaios, Timaiiov syn [ako bolo jeho zvykom].

47 Keď Bartimaios počul, že je to Ježiš Nazaretský, začal kričať a hovoriť: „Ježiš, Syn Dávidov, zľutuj sa nado mnou!“

48 Mnohí mu prísne dohovárali, aby mlčal, ale on stále viac kričal: „Syn Dávidov, zľutuj sa nado mnou!“

49 A Ježiš zastal a povedal: „Zavolajte ho.“ Zavolali toho slepého hovoriac mu: „Zdvihni sa! Volá ťa.“

50 Odhodil svoj plášť, vstal a šiel k Ježišovi.

51 A Ježiš mu v odpovedi hovorí: „Čo chceš, aby som ti spravil?“ A ten slepý mu povedal: „Rabboni [môj Učiteľ], aby som vzhliadol.“

52 Ježiš mu povedal: „Chod! Tvoja viera [a sebedomá dôvera v moju moc] ťa zachránila.“ A hneď sa ohliadal a nasledoval Ježiša po ceste.

11. kapitola Evanjelia podľa Marka

1 Keď sa blížila k Jeruzalemu, k Betfage a Betánii pri Olivovom vrchu, [Ježiš] posla dva svojich učeníkov

2 a hovorí im: „Chodte do dediny, ktorá je naproti vám a hneď, keď budete vchádzať do nej, stretnete osliatko priviazané, na ktoré ešte nikto z ľudí nesadol, odviažte ho a priveďte.

3 Ak vám niekto povie: „Čo to robíte?“ Povedzte: „Pán ho potrebuje mať“ a hneď ho pošle sem.“

4 Odišli teda [do dediny] a stretli osliatko priviazané vonku pri bráne na rozcestí a uvoľňujú ho.

5 Niektorí z tých, ktorí tam stáli, im hovorili: „Čo to robíte, že uvoľňujete osliatko?“

6 A povedali im, ako im Ježiš prikázal a nechali ich.

7 A priviedli to osliatko k Ježišovi a prehodili naňho svoje plášte a on si naň sadol.

8 A mnohí [z ľudu] si svoje plášte nastlali na cestu [ako prejav úcty pred novým kráľom] a iní odsekávali zo stromov [a hádzali na cestu] chumáče lístia.

9 Tí, ktorí išli vpredu a tí, ktorí ho nasledovali, kričali [na radosť a chválu] „Hosana [sláva]! Požehnaný je ten, kto prichádza v mene Pánovom!

10 Požehnané prichádzajúce kráľovanie nášho otca Dávida! Hosana na najvyššom [mieste]!“

11 Ježiš vošiel do Jeruzalema a do chrámu a keď sa po všetkom poobzeral, vyšiel do Betánie s dvanástimi [učeníkmi], pretože bola už večerná hodina.

12 A nasledujúceho dňa, keď vyšli z Betánie, vyhladol.

13 A z diaľky uvidel figovník, ktorý mal lístie, prišiel k nemu, či na ňom niečo nenájde. A keď k nemu prišiel, nenašiel na ňom nič, iba lístie, lebo nebol čas fíg.

14 A Ježiš mu v odpovedi povedal: „Nech už naveky z teba nikto ovocie neje!“ A jeho učeníci počuli [to, čo povedal].

15 Potom prichádzajú do Jeruzalema. A vojdúc do chrámu, začal vyháňať tých, ktorí predávali a tých ktorí kupovali [zvieratá na obetovanie] na nádvorí chrámu a poprevracal stoly peňazomencov [ktorí zarábali na výmene cudzích peňazí za chrámové mince] a miesta na sedenie tým predávajúcim holuby

16 a nikomu nedovolil čo len malú nádobu preniesť cez chrám [cez pozemok, pričom chrámovú oblasť neúctivo používa ako skratku].

17 Vyučoval, hovoriac im: „Či nie je napísané: „Môj dom bude určený za dom modlitby, pre všetky národy?“ Ale vy ste z neho urobili jaskyňu lupičníkov.“

18 Počuli to veľkňazi a zákonníci a hľadali spôsob, ako ho zahubiť, lebo sa ho báli, pretože celý zástup bol jeho učením ohromený.

19 A keď nastal večer, poberali sa [Ježiš a učeníci] von z mesta.

20 Ráno, keď sa poberali okolo, [učeníci] videli, že figovník vyschol od koreňa.

21 A Peter sa rozpamätal a hovorí mu: „Rabbi [Učiteľ], pozri! Ten figovník, čo si prekliat, vyschol!“

22 Ježiš im v odpovedi hovorí: „Majte vieru Boha [neustále].

23 Lebo amen, hovorím vám, že ktokoľvek povie tomuto vrchu: „Odstráň sa a hod' sa do mora!“ a nezapochybuje vo svojom srdci, ale verí, že to, čo hovorí sa deje, stane sa mu to, čokoľvek povie.

24 Pre toto vám hovorím, že všetko o čokoľvek v modlitbe žiadate, verte [s dôverou], že dostávate a stane sa vám.

25 Kedykoľvek stojíte na modlitbe a máte niečo proti niekomu, odpúšťajte [zahod'te problém, pustite ho], aby vám aj váš Otec, ktorý je na nebesiach, odpustil vaše previnenia.

26 [Ale ak vy neodpúšťate ani váš Otec, ktorý je v nebesiach, neodpustí vaše previnenia].“

27 A znova prichádzajú do Jeruzalema. A keď sa Ježiš prechádzal v chráme [na nádvoríach], prichádzajú k nemu veľkňazi, zákonníci a starší

28 a hovoria mu: „Akou právomocou to robíš a kto ti dal túto právomoc, aby si robil tieto veci?“

29 A Ježiš im v odpovedi povedal: „Opýtam sa vás a vy mi odpovedzte a potom vám vyrieknem v akej právomoci to robím.

30 Bolo ponorenie Jána [Ponárateľ'a] z neba [to znamená od Boha] alebo od ľudí? Odpovedzte mi.“

31 A dohovárali sa o tom medzi sebou, hovoriac: „Ak povieme: ‚Z neba‘, vyriekne: ‚Prečo ste mu teda neuverili?‘

32 Ale ak máme povedať: ‚Od ľudí‘, báli sa ľudu, lebo všetci mali Jána za skutočného proroka.“

33 A hovoria v odpovedi Ježišovi: „Nevieme.“ A Ježiš im odpovedá a hovorí im: „Ani ja vám nehovorím, akou právomocou tieto veci konám.“

12. kapitola Evanjelia podľa Marka

1 Ježiš k nim [veľkňazom, zákonníkom a starším, ktorí sa ho pýtali] začal hovoriť v podobenstvách: „Istý človek vysadil vinicu a postavil okolo nej múr, vykopal jamu pre lis na víno a postavil vežu a prenajal ju vinohradníkom a odcestoval [z krajiny].

2 V stanovený čas [vinobrania] vyslal otroka k vinohradníkom, aby od vinohradníkov vzal z plodov vinice.

3 Oni ho však vzali, zbili a s prázdnyimi rukami vyslali preč.

4 Poslal k nim opäť iného otroka a oni na neho [hádzali kamene a] ranili ho do hlavy a hanebne s ním zaobchádzali.

5 A znova vyšle iného, aj toho zabili, potom mnoho iných - niektorých zbili a niektorých zabili.

6 Mal teda ešte jedného, svojho milovaného syna, vyslal ho k nim ako posledného, hovoriac si: ‚Zahanbia sa pred mojím synom,‘

7 ale oni vinohradníci si povedali: ‚Tento je dedič! Poďte, zabime ho [a zničme dôkazy] a dedičstvo bude naše!‘

8 A vzali ho, zabili a [jeho telo] vyhodili von z vinice.

9 Čo teda urobí ten pán vinice? Príde a zahubí vinohradníkov a vinicu dá iným.

10 Či ste ani toto nečítali v Písme: ‚Kameň, ktorý stavitelia po preskúmaní zavrhlí [považovali za nehodný a zavrhnutý], tento [rohový kameň] sa stal hlavou rohu [základným kameňom].

11 A od Pána sa to stalo a v našich očiach je to úžasné.“

12 A hľadali spôsoby, ako sa ho zmocniť, ale báli sa zástupu, lebo poznali, že toto podobenstvo povedal o nich [ako obvinenie]. A zanechali ho a odišli.

13 A posielajú k Ježišovi niektorých z farizejov a herodiánov, aby ho chytili za slovo, [ktoré by mohli použiť proti nemu].

14 Príduc, hovoria mu: „Učiteľ, vieme, že si pravduhovoriaci a nedbáš na nikoho, lebo nehľadíš na osobu človeka [neovplyvňuje ťa vonkajší vzhľad ani spoločenské postavenie], ale podľa pravdy vyučuješ ceste Boha. Je dovolené [podľa židovského práva a tradície] dávať daň [Tiberiovi] cisárovi alebo nie? Máme ju [daň] dávať alebo nemáme ju dávať?“

15 Ale poznajúc ich pretváрку [pokrytectvo] povedal im: „Čo ma pokúšate? Prineste mi [mincu] denár, na ktorý sa pozriem.“

16 A oni priniesli a hovorí im: „Čí je tento obraz a nápis?“ A oni mu povedali: „Cisárov.“ [Tiberiov]

17 Ježiš im v odpovedi povedal: „Odovzdajte cisárovi to, čo je cisárovo a Bohu to, čo je Božie.“ A žasli nad ním.

18 A prichádzajú k nemu niektorí saduceji, to sú tí, ktorí hovoria, že niet opätovného vstania a pýtali sa ho, hovoriac:

19 „Učiteľ, Mojžiš nám napísal [zákon], že ak nejaký brat zomrie a zanechá ženu, ale nezanechá detí, jeho brat si vezme jeho ženu a vyvstane [splodí] semeno [potomstvo] svojmu bratovi.

20 Bolo teda sedem bratov, prvý si vzal ženu a umierajúc nezanechal semeno [potomka].

21 A vzal si ju druhý aj on zomrel a nezanechal semeno a tretí takisto.

22 A vzali si ju tí siedmi [oženili a zomreli a] nezanechali semeno [potomka]. Napokon po všetkých zomrela aj žena.

23 Ktorému bude ženou, keď opäť vstanú? Lebo tí siedmi [bratia] ju mali za ženu.“

24 Ježiš im v odpovedi povedal: „Či nie pre toto blúdite, že neviete Písmo, [ktoré učí o zmŕtvychvstaní] a nepoznáte moc Boha, [ktorý môže kriesiť mŕtvych]?”

25 Lebo keď vstanú z mŕtvych ani sa neženia ani sa nevydávajú, ale sú ako anjeli v nebi.

26 Ale o mŕtvych, že sa prebúdzajú, či ste nečítali v Mojžišovej knihe, ako mu pri trnístom kre Boh povedal, hovoriac: „Ja som Boh Abrahámov, Boh Izákov a Boh Jákobov?“

27 On nie je Bohom mŕtvych, ale živých, vy teda mnoho blúdite!“

28 A pristúpil jeden zo zákonníkov [odborník na Mojžišov zákon], ktorý ich počul, ako sa spolu dohadovali a vidiac, že im [Ježiš] dobre odpovedal, opýtal sa ho: „Ktorý príkaz je prvý zo všetkých?“

29 Ježiš mu odpovedal: „Zo všetkých prvý príkaz je: ‚Počuj, Izrael: Pán, náš Boh, je jeden Pán.‘“

30 Toto je prvý príkaz: „Budeš milovať Pána, svojho Boha z celého svojho srdca a z celej svojej duše [životom], z celej svojej mysle [myšlienkou, rozumom] a z celej svojej sily.“

31 Druhý, jemu podobný je tento: „Budeš [nesebecky] milovať toho blízko teba ako sám seba. Niet ďalšieho väčšieho príkazu ako tento.“

32 A ten zákonník mu povedal: „Dobre Učiteľ, podľa pravdy si povedal, pretože je jeden Boh a nie je iného okrem neho

33 a milovať ho z celého srdca a z celého rozumu a celou dušou a celou silou a milovať toho, kto je blízko ako samého seba je oveľa viac ako všetky zápalné a ostatné obete.“

34 Keď Ježiš vidiac, že odpovedal rozumne, odpovedal a povedal mu: „Nie si ďaleko od kraľovania Boha.“ A už sa ho nikto neodvážil opýtať.

35 A vyučujúc v chráme hovoril Ježiš v odpovediach: „Ako to, že zákonníci hovoria, že Kristus je syn Dávida?”

36 Veď sám Dávid povedal v Svätom Duchovi: ‚Pán [Otec] povedal môjmu Pánovi [Synovi]: Sadni si po mojej pravici, kým ti nepoložím tvojich nepriateľov pod tvoje nohy.‘

37 Teda sám Dávid mu hovorí: ‚Pán‘ ako že je [odkiaľ] jeho Syn?“ A mnohý zástup ho rád počúval.

38 A hovoril im vo svojom vyučovaní: „Dajte si pozor pred zákonníkmi, ktorí chcú chodiť v dlhom sviatočnom rúchu a [radi] prijímajú úctivé pozdravy na trhoviskách

39 a [milujú], chcú významné miesta [na sedenie] v synagógach a významné ležadlá na hostinách,

40 [títo zákonníci], ktorí vyjedávajú domy vdov pod zámenkou dlhého modlenia, [aby urobili dojem na druhých], týmto sa dostane prísnejšieho odsúdenia.“

41 A Ježiš si sadol oproti [chrámovej] pokladnici a pozeral ako zástupy vhadzujú medené mince do pokladnice. A mnohí boháči hádzali mnoho.

42 Prišla jedna chudobná vdova a hodila dve lepta, čo je kodrant [mince nepatrnej hodnoty, najmenšie peňažné obeživo].

43 A povolal si svojich učeníkov a hovorí im: „Amen, hovorím vám, že táto chudobná vdova vhodila [úmerne] viac ako všetci, ktorí nahádzali do pokladnice.

44 Veď všetci nahádzali z toho, čo sa im zvýšilo [z nadbytku], ale ona zo svojho nedostatku hodila všetko, čo mala, celé svoje živobytie.

13. kapitola Evanjelia podľa Marka

1 A poberajúc sa z chrámu von, jeden z jeho učeníkov mu hovorí: „Učiteľ, pozri aké nádherné kamene a aké nádherné stavby!“ [Niektoré kamene merali až 12 krát 4 krát 6 metrov].

2 Ježiš mu v odpovedi povedal: „Všímaš si tieto veľké stavby? Isto sa tu nenechá kameň na kameni, ktorý by nebol zbúraný!“

3 Keď sedel na Olivovej hore oproti chrámu, opýtali sa ho osobitne v súkromí Peter, Jakub, Ján a Ondrej:

4 „Povedz nám, kedy to bude a čo bude znamením, keď sa toto všetko bude naplňovať?“

5 Ježiš im v odpovedi začal hovoriť: „Hľadte, aby vás niekto nezviedol do bludu.

6 Lebo mnohí prídu v mojom mene [zneužijú moje meno alebo sa budú vydávať za Mesiáša] a budú hovoriť: ‚To som ja! [Kristus]‘ A mnohých zvedú do bludu.

7 Keď budete počuť o vojnách a chýry o vojnách, neznepokojujte sa [nepreľaknite sa], lebo sa to musí stať, ale ešte nie [je] koniec [veku].

8 Lebo povstane národ proti národu a kral'ovanie proti kral'ovaniu a miestami budú zemetrasenia, bude hlad a vzbury. Toto je začiatok pôrodných bolestí [neznesiteľnej úzkosti a utrpenia],

9 ale vy si všímajte sami seba, lebo vás pre mňa vydajú, pred veľradu a budete bití v synagógach a budete postavení [ako obvinení] pred vládarov a kráľov na svedectvo im.

10 Evanjelium [to je dobrá zvesť o ceste záchrany] musí byť kázané najprv všetkým [pohanom] národom.

11 Keď vás povedú, aby vás vydali [na súd], nestarajte sa vopred o to, čo by ste prehovorili, ale hovorte, čo vám [od Boha] v tú hodinu bude dané, to hovorte, lebo to nie ste vy, kto hovorí, ale Duch Svätý [ktorý bude hovoriť skrze vás].

12 Brat vydá brata na smrť a otec [vydá] dieťa a deti povstanú a postavia sa proti rodičom a usmrtia ich.

13 Všetci vás budú nenávidieť skrze moje meno, ale kto [trpezlivo] vytrvá až do konca, ten bude zachránený.

14 A keď uvidíte ohavnosť pustošenia [znesvätenie] stáť tam, kde nemá [v chrámovej svätyni] [kto číta nech pochopí], potom tí, ktorí budú v Judei, nech utekajú do hôr.

15 Kto je na streche, nech nezostupuje [do domu] ani nech nevstupuje vziať si niečo zo svojho domu.

16 A kto je na poli, nech sa nevracia k veciam späť, aby si vzal svoj plášť.

17 A beda tehotným ženám a tým, ktoré v oných dňoch dojčia!

18 Modlite sa, aby to nenastalo v zime [útek],

19 lebo tie dni budú oným súžením aké nenastalo od začiatku stvorenia, ktoré stvoril Boh, až doteraz a už nenastane.

20 A keby Pán neskrátil tie dni, nebolo by zachránené žiadne mäso-telo [ľudský život], ale kvôli vybraným, ktorých si vybral, skrátil tie dni.

21 A vtedy, ak vám niekto povie: ‚Hľa, tu je Kristus [Mesiáš, Pomazaný]!‘ alebo ‚Hľa, je tam!‘ Neverte tomu,

22 lebo povstanú falošní Kristovia a falošní proroci a budú dávať [robiť] znamenia a zázraky, aby zvedli v blud, ak by to bolo možné aj vybraných, ktorých si Boh vybral.

23 Ale vy si všímajte! Hľa, všetko som vám vyriekol vopred.

24 Ale v oných tých dňoch, po [utrpení a úzkosti] onoho súženia, sa slnko zatmie a mesiac nevydá svoj jas

25 a hviezdy neba budú padajúce a tie moci v nebesiach sa zatrasú.

26 Vtedy zbadajú Syna človeka prichádzajúceho v oblakoch s mnohou mocou a slávou [v kráľovskej majestátnosti a nádhere].

27 A vtedy pošle svojich anjelov a pozbiera svojich vybraných [tých, ktorých si vybral pre seba] od štyroch vetrov, od okraja zeme až po okraj neba.

28 Naučte sa teraz od figovníka podobenstvo: Keď sa už jeho konár stane mäkkým a vyháňa lístie, spoznáte, že leto je blízko.

29 Tak aj vy, keď toto uvidíte, že sa tieto veci dejú, spoznáte, že [to] je blízko, pred dvermi.

30 Amen, hovorím vám, že toto pokolenie nepominie, dokiaľ sa toto všetko nestane.

31 Nebo a zem [je to idiom, ktorý v židovstve predstavoval časti chrámu] pominú, ale moje slová nepominú.

32 Ale o onom [presnom] dni alebo hodine nevie nikto ani anjeli v nebi ani Syn [ako Syn človeka], iba sám Otec.

33 Všímajte si, majte ľahký spánok [a modlite sa], lebo nevíete, kedy je ten čas.

34 Ako človek na cestách, ktorý nechal svoj dom a dal svojim otrokom právomoc a každému jeho prácu a tiež prikázal vrátnikovi, aby bdel.

35 Bdejte teda, lebo neviete, kedy prichádza pán domu, či večer, či o polnoci, či za hlasu kohúta, či ráno,

36 aby vás, keď príde nečakane, nenašiel spať.

37 A to, čo vám hovorím, hovorím všetkým: Bdejte [buďte bdeli a buďte stále opatrní]!“

14. kapitola Evanjelia podľa Marka

1 A bolo dva dni pred Prekročením [Pascha] a sviatkom nekvasených chlebov. A veľkňazi a zákonníci hľadali ako by sa ho v ľsti zmocnili a [Ježiša] zabíjali,

2 ale oni hovorili: „Nie na sviatok, lebo sa ľud bude búriť.“

3 Keď bol v Betánii [ako hosť] v dome Šimona Malomocného a ležal [pri jedle], prišla žena majúca alabastrovú nádobku s veľmi drahým a vzácnym olejom z čistého, pravého nardu a rozbijúc alabastrovú nádobku vyliala olej na jeho hlavu.

4 Ale boli aj niektorí, ktorí si rozhorčene medzi sebou hovorili: „Prečo sa stala tá strata toho oleja?“

5 Lebo tento olej sa mohol predať za viac ako tristo [300] denárov [mzda robotníka takmer za rok] a rozdať chudobným. A hovorili proti nej nahnevane.

6 Ale Ježiš povedal: „Nechajte ju, prečo ju trápíte? Urobila mi [grécky vo mne] dobrý skutok.

7 Lebo chudobných máte vždy so sebou a keď chcete, môžete im urobiť niečo dobré, mňa však nemáte vždy.

8 Ona urobila to, čo mala, vopred sa podujala pomazať moje telo na pohreb.

9 Amen, hovorím vám, že kdekoľvek po celom svete dôjde ku kázaniu dobrého posolstva [evanjelia o záchrane], bude tiež prehovorené na jej pamiatku to, čo táto urobila.“

10 A Judáš Iškariotský, jeden z tých dvanástich [učeníkov], odišiel k veľkňazom, aby im ho vydal [Ježiša].

11 Keď to počuli, zaradovali sa a sľúbili mu dať striebro [peniaze]. A hľadal vhodný čas, kedy ho vydať [zradiť].

12 A prvého dňa [sviatku] nekvasených chlebov, keď obetovali [baránka] - Prekročenie [Pascha], mu jeho učeníci hovoria: „Kde chceš, aby sme odišli a pripravili, aby si jedol Prekročenie?“

13 A vyslala dvoch zo svojich učeníkov [Petra a Jána] a hovorí im: „Choďte do mesta a stretne vás človek, ktorý nesie hlinený krčah vody. Nasledujte ho

14 a povedzte pánovi domu, kamkoľvek vstúpi: „Učiteľ hovorí: ‚Kde je moja hosťovská izba, kde mám jesť so svojimi učeníkmi Prekročenie [Paschu]?’“

15 A on vám ukáže veľkú izbu na poschodí, zariadenú a pripravenú [s kobercami a jedálenskými pohovkami], tam nám pripravte [jedlo].“

16 A jeho učeníci vyšli a prišli do mesta a našli tak, ako im povedal a pripravili Prekročenie.

17 A keď nastal večer, prichádza s tými dvanástimi [učeníkmi].

18 A keď ležali [pri stole] a jedli, Ježiš povedal: „Amen, hovorím vám, že jeden z vás ma zradí, ten, čo jedáva so mnou.“

19 A oni sa začali rmútiť a jeden po druhom mu hovorili: „Azda ja?“ [A iný: „Azda ja?“].

20 No on im v odpovedi povedal: „Je to jeden z vás dvanástich, ktorý so mnou namáča [chlieb] v miske.

21 Lebo Syn človeka sa naozaj odoberá [na kríž], ako je o ňom napísané [v Písme], beda však onomu človeku, skrze ktorého je Syn človeka vydávaný! Jemu by bolo dobré, keby sa onen človek nebol narodil.“

22 Keď jedli, Ježiš vzal chlieb, požehnal ho [vzdával vd'aky a chvály], lámal a dával im a povedal: „Vezmite. Toto je moje telo.“

23 A vzal kalich [vína], poďakujúc im ho podal a poodpíjali z neho všetci.

24 A povedal im: „Toto je moja krv [novej] zmluvy, ktorá sa vylieva za mnohých.

25 Amen, hovorím vám, že už z plodu viniča neodpíjem až do oného dňa, keď ho budem piť nový v kraľovaní [vláde] Boha.

26 A zaspievali chválospev a vyšli na Olivový vrch.

27 A Ježiš im hovorí: „Všetci sa potknete a padnete [a budete sa hanbiť a budete sa báť byť ku mne ako učeníci], pretože je napísané: „Udriem pastiera a ovce [stádo] sa rozprchnu.“

28 Ale potom po mojom prebudení [z mŕtvych], predídem vás [pôjdem pred vami] do Galiley.“

29 A Peter mu vyriekol: „Aj keby sa všetci potkli a padli [a opustili ťa, hanbili sa a báli sa byť s tebou], ale ja nie!“

30 Ježiš mu hovorí: „Amen, hovorím ti, že ty sa ma dnes, tejto noci, skôr ako sa kohút dvakrát ozve, trikrát zriekneš.“

31 Ale on [Peter] však tým viac hovoril: „Aj keby som spolu s tebou musel zomrieť, určite sa ťa nezrieknem!“ A všetci hovorili rovnako.

32 A prichádzajú na pozemok menom Getsemane a [Ježiš] hovorí svojim učeníkom: „Sadnite si tu, kým sa pomodlím.“

33 A priberá so sebou Petra, Jakuba a Jána a začal sa ľakať a znepokojovať [veľmi trápený vyhlídkou na to, čo malo prísť].

34 A on im hovorí: „Moja duša je smutná až na smrť, zostaňte tu a bdejte.“

35 A podišiel trochu dopredu, padol na zem [sužovaný váhou svojho duchovného bremena] a modlil sa, aby ho, ak je to možné [v Otcovej vôli], táto hodina minula [utrpenia a smrti za hriechy ľudstva].

36 A hovoril: „Abba, Otec, tebe je všetko možné, prenes odo mňa tento kalich [súdu], ale nie čo ja chcem, ale čo ty.“

37 A prichádza, nachádza ich spať a hovorí Petrovi: „Šimon, spíš? Nemal si silu jednu hodinu bdieť?“

38 Bdejte a modlite sa, aby ste nevošli do pokušenia, duch je síce odhodlaný, ale mäso-telo slabé.“

39 Znova odišiel a modlil sa, povediac tie isté slová.

40 A navrátiac sa, našiel ich znova spať, lebo ich oči boli obťažované a nevedeli, čo mu odpovedať.

41 A prichádza tretí raz a hovorí im: „Spite ďalej a odpočívajte. Dost' [toho]! Vyšla tá hodina. Hľa, Syn človeka je vydávaný do rúk hriešnikov.“

42 Prebud'te sa, pod'me! Hľa, ten, ktorý má vydáva, je blízko.“

43 A hneď, kým ešte rozprával, prichádza Judáš, jeden z tých dvanástich [učeníkov] a s ním zástup mnohých s mečmi a palicami, od veľkňazov, zákonníkov a starších [zo sanhedrinu, židovského najvyššieho súdu].

44 A ten, ktorý ho vydával, im dal znamenie, hovoriac: „Koho pobožkám je on, zmocnite sa ho a odveďte ho zaisteného [pod strážou].“

45 A Judáš prišiel, hneď pristúpil k nemu [Ježišovi] a hovorí: „Rabbi, Rabbi“ a pobožkal ho.

46 Oni položili na neho svoje ruky a zmocnili sa ho.

47 Ale niekto z okolostojacich [Šimon Peter] vytasil meč, udrel [Malcha] veľkňazovho otroka a odťal mu ucho.

48 A Ježiš im v odpovedi povedal: „Vyšli ste s mečmi a kyjmi ako na zbojníka, aby ste ma zatkli?“

49 Deň za dňom som bol s vami a učil som v chráme [na nádvoriach] a nezmocnili ste sa ma, ale [to preto] aby sa naplnili tie Písma.“

50 Potom ho všetci učeníci nechali a utiekli.

51 A nasledoval ho nejaký mládenec, ktorý mal na nahom tele prehodené plátno a [tí mládenci] sa ho zmocnili,

52 ale on to plátno pustil a utiekol od nich nahý.

53 A odviedli Ježiša k veľkňazovi [Kaifášovi] a všetci veľkňazi, starší a zákonníci [sanhedrin, židovský najvyšší súd] sa zišli.

54 Peter ho z diaľky nasledoval až dnu do nádvorja veľkňazovej slávnostnej siene a on sa posadil spolu zo strážou [strážcami a sluhami] a zohrieval sa pri svetle [ohňa].

55 Veľkňazi a celá veľrada [sanhedrin, židovský najvyšší súd] vyhľadávali svedectvo proti Ježišovi [ktoré by mohli použiť] na to, aby ho [odsúdili a] usmrtili, ale nenachádzali.

56 Lebo mnohí [ľudia] vydávali proti nemu krivé svedectvo, ale tie ich svedectvá sa nezhodovali.
57 Niektorí vstali a falošne proti nemu krivo svedčili, hovoriac:
58 „My sme ho započuli hovoriť: „Ja zborím tento chrám [svätyňu], urobený rukami a skrze tri dni postavím iný, nie rukami urobený.““
59 Ani takto sa ich svedectvo nezhodovalo.
60 Veľkňaz vstal a postavil sa do stredu a opýtal sa Ježiša, hovoriac: „Nič neodpovieš, čo títo [muži] svedčia proti tebe?“
61 Ale on [Ježiš] mlčal a nič neodpovedal. Veľkňaz sa ho znova vypytoval a hovorí mu: „Si ty Kristus [Mesiáš, Pomazaný], Syn Požehnaného?“
62 Ježiš povedal: „Ja som a zbadáte [všetci] Syna človeka sedieť [s mocou] po pravici moci prichádzajúceho s nebeskými oblakmi.“
63 A veľkňaz si roztrhol svoje rúcho [na vyjadrenie svojho rozhorčenia] a hovorí: „Či ešte potrebujeme svedkov?“
64 Počuli ste to rúhanie [to jeho tvrdenie, že je Božím Synom]. Čo sa vám zdá?“ A oni všetci ho odsúdili za [vinného] na smrť.
65 A niektorí začali na neho pľuvať, zahaľovať jeho tvár, biť ho päťami a hovoriť mu: „Prorokuj!“ A strážcovia ho zasypávali ranami do tváre.
66 A keď bol Peter dole na nádvorí slávnostnej siene, prichádza jedna z veľkňazových slúžok
67 a vidiac Petra zohrievať sa, zahľadí sa na neho a hovorí: „Aj ty si bol s tým Nazaretským, s tým Ježišom.“
68 A on zaprel, hovoriac: „Neviem ani nerozumiem, čo ty hovoríš.“ A vyšiel von do prednej siene a kohút sa ozval.
69 A tá slúžka uvidiac ho, začala znova hovoriť tým okolostojacim: „Tento [muž] je z nich.“
70 Ale on to opäť poprel. A po chvíli okolostojaci opäť hovorili Petrovi: „Naozaj si z nich, lebo [z tvojho prízvuku je jasné, že] si Galilejčan.“
71 Ale on začal kliat' [seba] a prisahať [zaprisahávať]: „Neviem o tom človeku, o ktorom hovoríte.“
72 A kohút sa ozval druhýkrát. A Peter sa rozpamätal na výrok, ktorý mu Ježiš povedal: „Skôr ako sa kohút dvakrát ozve, trikrát sa ma zriekneš.“ A keď si to uvedomil, prepukol v plač [v úzkosti].

15. kapitola Evanjelia podľa Marka

1 A hneď včas ráno sa veľkňazi, starší a zákonníci a celá veľrada [sanhedrin, židovský najvyšší súd] poradili [pripravili uznesenie] a zviazali Ježiša, odviedli ho [násilne] a odovzdali Pilátovi.
2 A Pilát sa ho ujal vypytovať: „Ty si ten kráľ Židov?“ A on mu v odpovedi povedal: „Ty hovoríš.“
3 Veľkňazi na neho mnoho žalovali. [On však nič neodpovedal].
4 A ujal sa ho Pilát znova vypytovať, hovoriac: „Neodpovedáš nič? Pozri, koľko [obvinení] dosvedčujú proti Tebe.“
5 Ale Ježiš už nič viac neodpovedal, takže Pilát sa tomu divil.
6 Na sviatok [Pascha] im Pilát prepúšťal jedného väzňa, o ktorého požiadali.
7 Muž, ktorému hovoria Barabáš bol uväznený s povstaleckými [revolucionármi], ktorí spáchali vraždu počas občianskej vzbury.
8 A zástup vystúpil hore a začal žiadať Piláta, aby pre nich urobil to, čo vždy robieval.
9 Pilát im odpovedal, hovoriac: „Chcete, aby som vám prepustil kráľa Židov?“
10 Lebo poznal, že veľkňazi vydali Ježiša zo závidia a hnevu.
11 A veľkňazi pobúrili zástup, aby im radšej prepustil Barabáša.
12 Pilát im znova v odpovedi povedal: „Čo teda chcete, aby som urobil s tým, ktorému hovoríte kráľ Židov?“
13 A oni znova vykrikovali: „Ukrižuj ho!“
14 Ale Pilát im hovoril: „Prečo, čo zlého urobil?“ Oni však o to viac vykrikovali: „Ukrižuj ho!“

15 A Pilát urobil, ako zástup zamýšľal a prepustil im Barabáša a Ježiša vydal zbičovať, [svojim vojakom] a ukrižovať.

16 Vojaci ho odviekli dovnútra nádvorja paláca, [ktorý je vládnu budovu] a zvolávajú celý pluk [rímsku kohortu okolo 480 vojakov].

17 A obliekajú ho do purpuru, pletú trňový veniec a nasadzujú mu [na hlavu].

18 A začali ho zdraviti: „Bud' pozdravený, židovský kráľ!“

19 A bili ho trstenicou po hlave a pľuli na neho, sklánali [pokrčili, ohýbali] kolena a klaňali sa mu.

20 A keď sa mu naposmievali, vyzliekli ho z toho purpuru a obliekli mu vlastné šaty. A vyvádzajú ho [z mesta], aby ho ukrižovali.

21 A istého okoloidúceho Šimona z Kyrény prichádzajúceho z poľa, otca Alexandra a Rúfa, nútia ísť s nimi, aby vzal jeho kríž.

22 A privádzajú ho na miesto [nazývané] Golgota, čo je v preklade miesto lebky [miesto popravy].

23 A dávali mu vypiť víno zmiešané s myrhou [na tlmenie bolesti], ale nebral.

24 A ukrižujú ho, rozdeľujú si jeho oblečenie, hádžuc žreb o ne, kto si čo vezme.

25 Bola tretia [denná] hodina [9:00], keď ho ukrižovali.

26 A bol nápis jeho viny napísaný [nad ním]: „KRÁĽ ŽIDOV.“

27 Spolu s ním križujú dvoch banditov, jedného sprava a jedného zľava od neho.

28 [A splnilo sa Písmo, hovoriace: „Bol započítaný s nezákonnými].“

29 Tí, ktorí sa poberali okolo, ho urážali, kývali hlavami [na znak pohrdania] a hovorili: „A hľa! Ty, ktorý rúcaš chrám a postavíš ho za [iba] tri dni,

30 zachráň sám seba a zostúp z kríža!“

31 Podobne sa medzi sebou posmievali aj veľkňazi so zákonníkmi a hovorili: „Iných zachraňoval [pred smrťou] a seba samého zachrániť nemôže.“

32 Nech Kristus, Kráľ Izraela, teraz zostúpi z kríža, aby sme uvideli a uverili! Aj tí, spolu s ním ukrižovaní, ho hanili.

33 Keď nastala šiesta hodina [poludnie], nastala tma po celej krajine až do deviatej hodiny [15:00].

34 A o deviatej hodine [15:00] Ježiš zvolal mocným hlasom: „Eloi, Eloi, lamma sabachthani?“ - čo v preklade je: „Môj Boh, môj Boh, prečo si ma opustil?“

35 Niektorí z tých, ktorí stáli okolo, keď to počuli, hovorili: „Hľa, volá Eliáša!“

36 Ale jeden príbehol, napustil špongiu octom, nasadil ju na trstinu a napájal ho, hovoriac: „Nechajte, uvidíme, či ho Eliáš príde zložiť“ [z kríža].

37 A Ježiš vydal silný hlas a vydýchol [dobrovoľne, suverénne prepustil a uvoľnil svojho ducha zo svojho tela v podriadení sa plánu svojho Otca].

38 A chrámová opona [vo Svätyni svätých] sa roztrhla na dvoje od vrchu až dolu.

39 Keď stotník, ktorý stál oproti nemu, vidiac, ako vykrikoval a vydýchol, povedal: „Tento človek bol naozaj Syn Boha.“

40 A zďaleka sa dívajú aj ženy, medzi nimi Mária z Magdaly a Mária, matka Jakuba mladšieho a Jozefa a Salome,

41 ktoré ho nasledovali a posluhovali mu, keď bol Ježiš v Galilei, a aj mnoho iných [žien], ktoré spolu s ním vyšli hore do Jeruzalema.

42 Keď už nastal večer, pretože bola príprava [prípravný deň], to je deň pred sobotou,

43 prišiel Jozef z Arimatie, významný a vážený člen rady [sanhedrin, židovský najvyšší súd], ktorý tiež sám očakával kral'ovanie Boha a odvážne a smelo vošiel k Pilátovi a ujal sa požiadať o Ježišovo telo.

44 Pilát sa začudoval, že je v tomto čase [iba šesť hodín po ukrižovaní] už mŕtvy, zavolať si toho stotníka a opýtal sa ho, či je už dávno mŕtvy.

45 A keď sa to od stotníka dozvedel, [že Ježiš bol v skutočnosti mŕtvy], daroval [mŕtve] telo Jozefovi [tým, že mu dal povolenie ho odstrániť].

46 Jozef teda kúpil [jemné] plátno [na zavínanie tela] a keď Ježiša zložil [z kríža], zavinul ho do plátna a uložil do hrobu, ktorý bol vytesaný do skaly [grécky e petra ženský rod] a privalil [veľký kameň v tvare kolesa] proti vchodu do hrobky.

47 Mária z Magdaly a Mária [matka] Jozefa, sa dívali, kde ho kladú.

16. kapitola Evanjelia podľa Marka

1 A keď uplynula sobota [v sobotu večer po západe slnka], Mária z Magdaly, Mária Jakubova a Salome nakúpili voňavé oleje, aby ho išli pomazať.

2 A prichádzajú veľmi skoro ráno, prvého dňa po sobote ku hrobu, keď vyšlo slnko.

3 A hovorili si medzi sebou: „Kto nám odvalí ten kameň od vchodu do hrobu?“

4 A vzhliadli hore a zbadajú, že kameň je odvalený, lebo bol veľmi veľký.

5 Keď vošli do hrobu, napravo uvideli sedieť mládenca vo [vznesenom] bielom dlhom rúchu a vyľakali sa.

6 A on im hovorí: „Neľakajte sa, hľadáte Ježiša Nazaretského, toho ukrižovaného. Prebudil sa, on tu nie je. Pozrite, [tu je] miesto, kam ho uložili.

7 Ale choďte, povedzte jeho učeníkom a Petrovi, že predchádza vás do Galiley, tam ho zahliadnete ako vám povedal.“

8 Rýchlo vyšli a zutekali od hrobu a zmocnilo sa ich chvenie a eufória a nikomu nič nepovedali, lebo sa báli.

9 Ježiš, ktorý vstal [z mŕtvych], skoro ráno, prvý deň po sobote, najprv sa ukázal Márii z Magdaly, z ktorej vyhnal sedem démonov.

10 Ona sa pobrala a oznámila to tým, ktorí s ním zostávali, smútiacim a plačúcim.

11 A oni, keď počuli, že žije a že sa jej ukázal, neuverili.

12 A po tomto sa ukázal v inej povahe dvom z nich kráčajúcim [po ceste], keď sa poberali na vidiek.

13 A tí odišli [do Jeruzalema] a oznámili ostatným, ani tým však neuverili.

14 Napokon [Ježiš] bol ukázaný tým jedenástim [učeníkom], keď ležali [pri stole] a pokarhal ich neveru a tvrdosť srdca, pretože neuverili tým, ktorí ho prebudeného [vzkrieseného zo smrti] zbadali.

15 A povedal im: „Poberte sa do celého sveta a kážte dobré posolstvo [evanjelium] každému stvoreniu.

16 Kto uverí [vo mňa] a bude ponorený, bude zachránený [od trestu Božieho hnevu a súdu], ale kto neverí, bude odsúdený.

17 Tých, ktorí uveria, budú sprevádzať tieto znamenia. Budú v mojom mene vyháňať démonov, budú hovoriť novými jazykmi,

18 budú brať hady a ak vypijú niečo smrtiace, neuškodí im nijako, budú klásť ruky na chorľavých a tí sa budú mať dobre.“

19 Potom, keď s nimi Pán Ježiš dohovoril, bol vzatý hore do neba a posadil sa po pravici Boha.

20 A oni vyšli a kázali všade, kým Pán s nimi spolupôbil a potvrdzoval slovo nasledujúcimi znameniami, ktoré ich sprevádzali. Amen.

List Jakuba

napísaný v dobe od 47 do 48 n. l.

1. kapitola

1 Jakub, otrok Boha a Pána Ježiša Krista, dvanástim [hebrejským] kmeňom, tým v rozptýlení [medzi národmi], pozdrav [radujte sa]!

2 Pokladajte to za všetku radosť, bratia moji, keď upadnete do rozličných pokušení.

3 Vediace, že preskúmanie vašej viery [skúsenosťou] privodzuje vytrvalosť [vedie k duchovnej zrelosti a vnútornému pokoju].

4 A vytrvalosť nech má voľnú ruku na pôsobenie, aby ste boli úplní a celí neporušení [vo svojej viere] a aby vám nič nechýbalo.

5 Ak niekomu z vás chýba múdrosť, nech si žiada od [nášho dobrotivého] Boha, ktorý dáva všetkým štedro a nevyčíta a bude mu daná.

6 Ale nech žiada [o múdrosť] dôverujúc, bez pochybovania [Božiu ochotu pomôcť], lebo ten, kto pochybuje, podobá sa morskej vlne, ktorá je hnaná vetrom a sem tam rozvírovaná.

7 Lebo onen človek nech sa nedomnieva, že [vôbec] čosi dostane od Pána,

8 je to muž dvojduší, vrtkavý na všetkých svojich cestách.

9 Nech sa brat nízkeho postavenia honosí vo svojom povýšení [ako znovuzrodený veriaci, vybraný k pravému bohatstvu a Božím dedičom]

10 a boháč vo svojom ponížení [skúškami odhaľujúcimi ľudskú slabosť, vediace, že pravé bohatstvo sa nachádza v Božej milosti], pretože prejde [životom] ako kvet trávy,

11 vzišlo slnko spolu so žiarou a vysušilo trávu, jej kvet opadol a krása jej tváre sa stratila, tak aj boháč uvädne na svojich cestách.

12 Blahoslavený muž, ktorý znáša pokušenie, lebo keď sa preskúma, dostane [vít'azný] veniec života, ktorý [Pán] zaslúbil tým, ktorí ho milujú.

13 Nech nikto súc pokúšaný nehovorí: „Od Boha som pokúšaný“ [lebo pokušenie nepochádza od Boha, ale z našich vlastných chýb]. Ved' Boh je nepokúšateľný na zlé a sám nikoho nepokúša,

14 ale každý jeden je pokúšaný, strhávaný a navádzaný [k hriechu] od vlastnej [svetskej] žiadosti.

15 Žiadostivosť potom počnúc, rodí hriech, ale hriech, súc plne dovŕšený, plodí smrť.

16 Neblúd'te, moji milovaní bratia.

17 Každé dobré danie a každý úplný dar je zhora, zostupujúci od Otca svetiel [stvoriteľa a udržiavateľa nebies], u neho niet odklonu ani zatienenia z obratu [lebo on je dokonalý a nikdy sa nemení].

18 Rozhodol sa nás splodiť [ako svoje deti] slovom pravdy, aby sme boli akousi prvotinou jeho tvorov [oddelení a posvätení pre jeho božské zámery].

19 A tak, moji milovaní bratia, nech je každý človek rýchly počut' [byť pozorným poslucháčom], pomalý hovoriť [hovorcom starostlivo zvolených slov a] pomalý do hnevu [trpezlivý, premýšľavý, odpúšťajúci],

20 lebo [rozhorčený, hlboko zakorenený] hnev muža neprivodzuje spravodlivosť Boha.

21 Preto odložte teda každú špinu a nadmieru zloby a v tichosti prijmite [Božie] vštepované slovo, ktoré má moc zachrániť vaše duše.

22 A slova sa stávajú vykonávateľmi a nielen poslucháčmi [ktorí slovo počujú, no nevnímajú jeho význam] oklamávajúci sami seba [nerozumným uvažovaním v rozpore s pravdou - jeho slovom].

23 Pretože ak je niekto iba poslucháčom slova a nie ten, kto ho koná, podobá sa mužovi, ktorý v zrkadle pozoruje tvár svojho pôvodu.

24 Áno, popozrel sám seba a odišiel a hneď zabudol, aký bol.

25 Kto sa nahne [t. j. aby sa dobre pozrel] do úplného zákona slobody a pri ňom zotrva a stane sa nie poslucháčom zábudlivosti, ale vykonávateľom skutku, ten bude blahoslavený vo svojom vykonávaní [vo svojom živote].

26 Ak sa voľakto zdá byť starostlivý vykonávateľ obradov Bohu a nedrží svoj jazyk na uzde, ale klame svoje srdce, takéto starostlivé vykonávanie obradov Bohu je márne.

27 Starostlivé vykonávanie obradov pred Bohom a Otcom, ktoré je čisté a nepoškvrnené je toto: Navštevovať sirotu a vdovu v ich súžení a sám seba zachovať nepoškvrneného od sveta.

2. kapitola Listu Jakuba

1 Moji bratia, nemajte vieru v nášho Pána slávy Ježiša Krista spojenú v prijímaníach osôb [k ľuďom - neprejavujte žiadne uprednostňovanie, žiadne predsudky, žiadne snobstvo].

2 Lebo ak vstúpi do vášho zhromaždenia muž so zlatým prsteňom a v žiarivom odevu a vstúpi aj chudobný v špinavom odevu

3 a vy hľadáte s priazňou na toho, kto nosí žiarivý odev a povie mu: „Ty sadaj tu ako sa patrí“ a tomu chudobnému povie: „Postav sa tam alebo si sadaj tu [na podlahu] k mojej podnožke,“

4 či ste medzi vami neurobili rozdiel a nestali ste sa sudcami zlých myšlienok?

5 Počujte, moji milovaní bratia. Či si nevybral Boh chudobných tohto sveta za bohatých vo viere a dedičov kráľovstva, ktoré zaslúžil tým, ktorí ho milujú?

6 Ale vy ste zneuctili chudobného! Či nie sú to práve bohatí, ktorí na vás páchajú násilie a vás vláčia pred súdy?

7 Či nie sú to práve oni, ktorí sa rúhajú krásnemu menu [Krista], ktoré bolo nad vami vzývané, ktorým ste boli nazvaní?

8 Ak pravda [naozaj] plníte kráľovský zákon podľa Písma: „Milovať budeš toho, kto ti je blízko ako sám seba“ [to znamená, ak sa nezištne staráte o druhých a robíte veci v ich prospech], robíte krásne.

9 Ale ak prijímate osoby [predsudky, uprednostňovanie], dopúšťate sa hriechu a zákon vás usvedčuje ako priestupníkov.

10 Lebo ktokoľvek, kto by zachoval celý zákon a v jednom [prikázaní] sa potkne, stal sa vinným vo všetkých.

11 Veď ten, kto povedal: „Nescudzoložíš,“ povedal aj: „Nezavraždíš.“ A keď aj nescudzoložíš, ale vraždíš, stal si sa priestupníkom [celého] zákona.

12 Hovorte a konajte [dôsledne] ako takí, ktorí máte byť súdení zákonom slobody.

13 Lebo súd bude bez zľutovania voči tomu, kto nepreukázal zľutovanie, ale [tomu, kto prejavil zľutovanie] zľutovanie sa chváli [vítazne] proti súdu.

14 Čo je to platné, moji bratia ak ktosi hovorí, že má vieru, ale nemá žiadne skutky? Má moc takáto viera ho zachrániť? [Nie, len tvrdenie o viere nestačí, pravá viera prináša skutky viery].

15 A keby brat alebo sestra boli nahí [bez primeraného oblečenia] a nemali by [dost] jedla na deň

16 a ktosi z vás im povie: „Choďte v pokoji [s mojím požehnaním], zohrievajte sa a jedzte,“ a nedali by ste im to, čo potrebujú pre telo, čo je to platné?

17 Tak aj viera, ak nemá skutky [na podporu], je sama osebe mŕtva [nefunkčná a neúčinná].

18 Ale ktosi vyriekne: „Ty máš vieru a ja mám skutky, ukáž mi tú svoju [údajnú] vieru bez skutkov [ak môžeš] a ja ti ukážem svoju vieru zo svojich skutkov.“

19 Ty veríš, že Boh je jeden, robíš krásne [že veríš tomu]. Aj démoni veria a trasú sa [v hrôze plnej strachu]!

20 Ale chceš spoznať, ó prázdny, [bez ducha, bez rozumu] človek, že viera bez [živých] skutkov je neúčinná [neplodná]?

21 Nebol náš otec Abrahám [ukázaný ako] ospravedlnený zo skutkov [poslušnosti, ktoré vyjadrovali jeho vieru], keď obetoval Izáka, svojho syna na oltári [ako obeť Bohu]?

22 Vidíš, že [jeho] viera spolu pôsobila s jeho skutkami a zo skutkov, viera bola úplnou spravená [dozrela, keď svoju vieru vyjadril skutkom].

23 A bolo splnené Písmo, hovoriace: „Abrahám uveril Bohu a táto [viera] sa mu [Bohom] započítala za spravodlivosť“ a bol nazvaný priateľom Boha.

24 Vidíte teda, že človek [veriaci] je uznávaný za spravodlivého zo skutkov a nielen iba z viery.

25 A nebola podobne ospravedlnená aj smilnica Rachab zo skutkov, keď prijala [hebrejských] poslov [ako hostí], chránila ich a poslala ich preč [utiecť] inou cestou?

26 Lebo ako je [ľudské] telo bez Ducha [Božieho] mŕtve, tak je mŕtva aj viera bez skutkov.

3. kapitola Listu Jakuba

1 Nestávajte sa mnohí učiteľmi, moji bratia, vediač, že [my, ktorí sme učiteľmi] vezmeme väčší súd.

2 Ved' všetci v mnohom zakopávame. Ak voľakto nezakopáva v slove [nikdy nepovie niečo zlé], je to úplný muž, ktorý má moc udržať na uzde i celé telo [krotiť svoje ľudské chyby a slabosti].

3 Hľa, do tlamy koňom dávame zubadlá, aby nás poslúchali a hocikade celé ich telo vedieme.

4 Hľa i lode, aj keď sú také veľké a bývajú hnané prudkými vetrami, sa veľmi malým kormidlom riadia, kamkoľvek zamýšľa ten, kto riadi.

5 A tak i jazyk je malý úd, ale na veľké veci sa opovažuje. Hľa [na porovnanie], trocha ohňa a koľko dreva zapáli!

6 Aj jazyk je [v istom zmysle] oheň, svet nespravodlivosti, jazyk je medzi našimi údmi ten, ktorý poškvŕňuje celé telo a podpaľáč kolobehu zrodenia [kolobeh ľudskej existencie] a je podpaľovaný neuhasiteľným ohňom [gehennou].

7 Lebo každá povaha, aj zvierat aj vtákov aj plazov aj morských živočíchov je krotiteľná a je skrotená povahou ľudskou,

8 ale jazyk nikto z ľudí nemá moc skrotiť, je to nepokojné zlo [nedisciplinované, nestále], plné smrteľného jedu.

9 V ňom dobrorečíme Bohu a Otcovi a v ňom aj preklíname tých ľudí, tých vzniknutých podľa podoby Boha.

10 Z tých istých úst vychádza dobrorečenie a preklínanie. Bratia moji, tak by sa to nemalo stávať.

11 Či azda vydáva prameň z toho istého otvoru sladké aj horké?

12 Moji bratia, či môže figovník rodiť olivy alebo vinič figy? Tak ani slaný prameň nemôže dávať sladkú vodu.

13 Kto je múdry a majúci vedomosti medzi vami? Nech svoje skutky z riadneho správania ukáže v múdrej tichosti,

14 ale ak máte horkú žiarlivosť a zaujatosť vo svojom srdci, nechváľte sa a neklamte proti pravde.

15 Táto [povrchná] múdrosť nie je dolu prichádzajúca zhora, ale pozemská [svetská], duševná, démonická.

16 Lebo tam, kde je žiarlivosť a zaujatosť, tam je zmätok [nepokoj, vzburá] a každá špatná vec.

17 Ale múdrosť zhora je najprv čistá, potom pokojná [zdvorilá, ohľaduplná], mierna, poddajná [a ochotná počúvať], plná zľutovania a dobrého ovocia, nepochybujúca, bez [sebaspravodlivého] pokrytectva [a samoúčelnej ľsti].

18 A ovocie spravodlivosti sa rozsieva v pokoji tým, ktorí pôsobia pokoj.

4. kapitola Listu Jakuba

1 Odkiaľ sú medzi vami boje a hádky? Či nie odtiaľ, z vašich rozkoší, ktoré vedú boj vo vašich [telesných] údoch [bojujúcich o moc nad vami]?

2 Túžite a nemáte, vraždíte a žiarlite, ale nemôžete dosiahnuť. Hádate sa a vediete boje a nemáte, pretože si nežiadate [od Boha]?

3 Žiadate [Boha o niečo] a nedostávate to, pretože si vyžadavate zlé [zo sebeckta alebo s nespravodlivým zámerom], aby ste [keď dostanete, čo chcete], to vynaložili na svoje rozkoše.

4 Cudzoložnice! Či neviete, že obľuba sveta [to znamená milovať veci sveta] je nepriateľstvo s Bohom? Kto teda zamýšľa byť obľúbencom sveta, uvádza sa do postavenia nepriateľa Boha.

5 Alebo myslíte, že Písmo naprázdno hovorí: „Či až po závisť smeruje prahuntie Ducha [Božieho], ktorý sa v nás usadil?“

- 6** Ale dáva väčšiu milosť, preto hovorí: „Boh sa stavia proti pyšným, ale [neustále] dáva milosť pokorným.“
- 7** Poddajte sa teda Bohu. Vzoprite sa diablu [postavte sa pevne proti nemu] a utečie od vás.
- 8** Priblížte sa k Bohu [so skrúšeným srdcom] a priblíži sa k vám. Umyte ruky, hriešnici a očistite svoje [neverné] srdcia, vy dvojduši [ľudia].
- 9** Pociťte biedu, smúťte a plačte [nad svojím hriechom]. Nech sa váš smiech prevráti na smútok a vaša radosť na skleslosť.
- 10** Pokorte sa pred Pánom a povýši vás [pozdvihne vás].
- 11** Bratia, nehovorte proti sebe navzájom. Kto hovorí [samospravodlivo] proti bratovi alebo súdi svojho brata [pokrytecky], hovorí proti zákonu a súdi zákon, ale ak súdiš zákon, nie si vykonávateľom zákona, ale sudca.
- 12** Je jeden zákonodarca a sudca, ten, ktorý má moc zachrániť aj zahubiť, ale kto si ty, ktorý [pokrytecky alebo svojvoľne] súdiš druhého?
- 13** A teraz [dávajte si na to pozor] vy, ktorí hovoríte: „Dnes alebo zajtra sa poberieme do toho a takého mesta, zostaneme tam rok a budeme obchodovať a nadobudneme zisk.“
- 14** Vám predsa nie je známe to, čo bude zajtra, veď aký je váš život? Veď je to para [ako kúdol dymu alebo kúdol pary z hrnca], ktorá sa na málo objavuje a potom mizne [vo vzduchu].
- 15** Namiesto, aby ste hovorili: „Ak Pán bude chcieť a dožijeme sa, urobíme aj to aj ono.“
- 16** Ale vy sa teraz honosíte [márne] vo svojom chvastúnstve. Každé takéto honosenie je zlé.
- 17** Kto teda vie dobré robiť a nerobí, ten má hriech.

5. kapitola Listu Jakuba

- 1** A teraz, boháči, plačte a kvíľte nad svojimi strast'ami [súdmi], ktoré [na vás] prichádzajú.
- 2** Vaše bohatstvo spráchnivelo a vaše [krásne] oblečenie sa stalo rozožraté mol'ami.
- 3** Vaše zlato a striebro je rozleptané a ich jedovatý povlak bude na svedectvo proti vám a bude vaše mäsa-telá stravovať ako oheň. V posledných dňoch ste si nakopili poklady [veď vám to nepomôže].
- 4** Hľa! Odmena, ktorú ste [podvodne] zadržali pracovníkom, ktorí žali vaše polia, krik a volania žencov vnikli do uší Pána zástupcov.
- 5** Hýrili ste v krajine [Judea] a dopriali ste si [sebauspokojenie], vykrmili ste si svoje srdcia ako v deň zakáľania.
- 6** Spravodlivého ste odsúdili a zavraždili ste a neodporuje vám.
- 7** A tak teda bratia, buďte trpezlivý až do príchodu Pána. Hľa, roľník očakáva na vzácnu úrodu zeme a trpezlivo na ňu vyčkáva, až kým sa jej nedostane ranného a neskorého dažďa.
- 8** Aj vy trpezlivo vyčkajte a upevnite si svoje srdcia [udržujte ich pevne odovzdané Bohu], pretože Pánov príchod je blízko.
- 9** Nest'ážujte sa jeden na druhého bratia, aby ste za to neboli odsúdení. Hľa! Sudca stojí pred dverami.
- 10** Za vzor trpenia zlého a trpezlivosti si bratia moji, vezmite prorokov, ktorí hovorili v mene Pána [ako jeho poslov a zástupcov].
- 11** Hľa, blahoslavíme tých vytrvalých. Počúvali ste o Jóbovej vytrvalosti a videli ste, aký koniec mu pán pripravil [ako Jóba bohato požehnal], pretože Pán je plný vnútorného súcitu a milosrdný.
- 12** Predovšetkým však, moji bratia, neprisahajte ani na nebo, ani na zem, ani žiadnou inou prísahou, ale nech je vaše áno [pravdivé] áno a vaše nie [pravdivé] nie, aby ste nepadli po súd.
- 13** Trpí niekto zlé medzi vami? Nech sa modlí. Je niekto dobrej mysle? Nech spieva žalmy [Bohu].
- 14** Je niekto medzi vami slabý/chorý? Nech si zavolá starších vyvolaných a tí nech sa nad ním pomodlia a natrú ho olejom v mene Pána
- 15** a modlitba viery zachráni zomdleného a Pán ho pozdvihne a ak je dopustivší sa hriechov, bude mu odpustené.

16 Vyznávajúte si teda navzájom previnenia a modlite sa navzájom jeden za druhého, tak, aby ste boli uzdravení. Účinne sa prejavujúca prosba spravodlivého má mnohú silu.

17 Eliáš bol človek nám podobný citmi a modlitbou sa pomodlil, aby nepršalo a nepršalo v krajine Izraelského kráľovstva tri roky a šesť mesiacov.

18 A znova sa modlil a nebo dalo dážď a v krajine Izraelského kráľovstva vzišla jej úroda [ako zvyčajne].

19 Bratia, ak niekto medzi vami bude zvedený od pravdy a niekto, kto ho navráti [k Bohu],

20 nech vie, že ten, kto navráti hriešnika od jeho zvedenej cesty, zachráni dušu zo smrti a prikryje množstvo hriechov.